

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 2.12.2015
COM(2015) 595 final

2015/0275 (COD)

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση της οδηγίας 2008/98/ΕΚ για τα απόβλητα

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

{SWD(2015) 259 final}

{SWD(2015) 260 final}

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

1.1 Γενικό πλαίσιο

Η οικονομία της Ένωσης επί του παρόντος χάνει σημαντική ποσότητα πιθανών δευτερογενών πρώτων υλών που βρίσκονται σε ροές αποβλήτων. Το 2013 η συνολική παραγωγή αποβλήτων στην ΕΕ ανήλθε σε περίπου 2,5 δισεκατομμύρια τόνους, εκ των οποίων 1,6 δισεκατομμύρια τόνοι δεν επαναχρησιμοποιήθηκαν ούτε ανακυκλώθηκαν και, ως εκ τούτου, χάθηκαν για την ευρωπαϊκή οικονομία. Εκτιμάται ότι θα μπορούσαν να ανακυκλωθούν ή να επαναχρησιμοποιηθούν 600 εκατομμύρια τόνοι επιπλέον. Για παράδειγμα, μόνο ένα μικρό ποσοστό (43 %) των αστικών αποβλήτων που παράγονται στην Ένωση ανακυκλώθηκε, ενώ το υπόλοιπο κατέληξε σε χώρους υγειονομικής ταφής (31 %) ή αποτεφρώθηκε (26 %). Συνεπώς, η Ένωση χάνει σημαντικές ευκαιρίες για βελτίωση της αποδοτικής χρήσης των πόρων και δημιουργία μιας περισσότερο κυκλικής οικονομίας.

Όσον αφορά τη διαχείριση των αποβλήτων, παρατηρούνται μεγάλες διαφορές μεταξύ των κρατών μελών της Ένωσης. Το 2011, ενώ έξι κράτη μέλη διέθεσαν σε χώρους υγειονομικής ταφής ποσοστό μικρότερο από 3 % των αστικών αποβλήτων τους, σε 18 κράτη μέλη το ποσοστό αυτό υπερέβη το 50 %, ενώ σε ορισμένα υπερέβη το 90 %. Η άνιση αυτή κατάσταση πρέπει να αντιμετωπιστεί επείγοντως.

Οι προτάσεις τροποποίησης της οδηγίας 2008/98/ΕΚ για τα απόβλητα¹, της οδηγίας 94/62/ΕΚ για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας², της οδηγίας 1999/31/ΕΚ για την υγειονομική ταφή των αποβλήτων³, της οδηγίας 2000/53/ΕΚ για τα οχήματα στο τέλος του κύκλου ζωής τους⁴, της οδηγίας 2006/66/ΕΚ σχετικά με τις ηλεκτρικές στήλες και τους συσσωρευτές και τα απόβλητα ηλεκτρικών στηλών και συσσωρευτών⁵ και της οδηγίας 2012/19/ΕΕ σχετικά με τα απόβλητα ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού⁶ εντάσσονται στη δέσμη μέτρων για την κυκλική οικονομία που περιλαμβάνει επίσης την ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Closing the loop – An EU action plan for the Circular Economy» (Κλείνοντας τον κύκλο – Σχέδιο δράσης της ΕΕ για την κυκλική οικονομία).

1.2 Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης

Οι πρόσφατες τάσεις υποδηλώνουν ότι είναι δυνατόν να επιτευχθεί περαιτέρω πρόοδος σχετικά με την αποδοτικότητα των πόρων και ότι η πρόοδος αυτή μπορεί να αποφέρει σημαντικά οικονομικά, περιβαλλοντικά και κοινωνικά οφέλη. Η μετατροπή των αποβλήτων σε πόρο αποτελεί ουσιώδες στοιχείο για την αύξηση της αποδοτικότητας των πόρων και το κλείσιμο του κύκλου σε μια κυκλική οικονομία.

¹ Οδηγία 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για τα απόβλητα και την κατάργηση ορισμένων οδηγιών (ΕΕ L 312 της 22.11.2008, σ. 3).

² Οδηγία 94/62/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1994, για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας (ΕΕ L 365 της 31.12.1994, σ. 10).

³ Οδηγία 1999/31/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1999, περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων (ΕΕ L 182 της 16.7.1999, σ. 1).

⁴ Οδηγία 2000/53/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Σεπτεμβρίου 2000, για τα οχήματα στο τέλος του κύκλου ζωής τους (ΕΕ L 269 της 21.10.2000, σ. 34-43).

⁵ Οδηγία 2006/66/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 6ης Σεπτεμβρίου 2006 σχετικά με τις ηλεκτρικές στήλες και τους συσσωρευτές και τα απόβλητα ηλεκτρικών στηλών και συσσωρευτών και με την κατάργηση της οδηγίας 91/157/ΕΟΚ (ΕΕ L 266 της 26.9.2006, σ. 1-14).

⁶ Οδηγία 2012/19/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2012, σχετικά με τα απόβλητα ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού (ΕΕ L 197 της 24.7.2012, σ. 38-71).

Οι νομικά δεσμευτικοί στόχοι που περιέχονται στη νομοθεσία της ΕΕ για τα απόβλητα αποτέλεσαν καθοριστική κινητήρια δύναμη για τη βελτίωση των πρακτικών διαχείρισης αποβλήτων, την ενθάρρυνση της καινοτομίας όσον αφορά την ανακύκλωση, τον περιορισμό της χρήσης της υγειονομικής ταφής και τη δημιουργία κινήτρων για την αλλαγή της συμπεριφοράς των καταναλωτών. Η εξέλιξη της πολιτικής για τα απόβλητα μπορεί να αποφέρει σημαντικά οφέλη: βιώσιμη ανάπτυξη και δημιουργία θέσεων εργασίας, μειωμένες εκπομπές αερίων θερμοκηπίου, άμεσες εξοικονομήσεις που συνδέονται με καλύτερες πρακτικές διαχείρισης των αποβλήτων και ένα καλύτερο περιβάλλον.

Η πρόταση τροποποίησης της οδηγίας 2008/98/ΕΚ ανταποκρίνεται στη νομική υποχρέωση για επανεξέταση των στόχων διαχείρισης αποβλήτων της εν λόγω οδηγίας. Οι προτάσεις, οι οποίες εντάσσονται στη δέσμη μέτρων για την κυκλική οικονομία και τροποποιούν τις έξι προαναφερθείσες οδηγίες, ενσωματώνουν μέρος της πρότασης που υπέβαλε η Επιτροπή τον Ιούλιο του 2014 και στη συνέχεια απέσυρε τον Φεβρουάριο του 2015. Είναι σύμφωνες με τους στόχους του χάρτη πορείας για την αποδοτική χρήση των πόρων⁷ και του 7ου προγράμματος δράσης για το περιβάλλον⁸, συμπεριλαμβανομένης της πλήρους εφαρμογής της ιεράρχησης των αποβλήτων⁹ σε όλα τα κράτη μέλη, της μείωσης της παραγωγής αποβλήτων σε απόλυτους και κατά κεφαλήν όρους, της διασφάλισης ανακύκλωσης υψηλής ποιότητας και της χρήσης ανακυκλωμένων αποβλήτων ως σημαντικής, αξιόπιστης πηγής πρώτων υλών για την Ένωση. Συμβάλλουν επίσης στην εφαρμογή της πρωτοβουλίας της ΕΕ για τις πρώτες ύλες¹⁰ και αντιμετωπίζουν την ανάγκη πρόληψης των αποβλήτων τροφίμων. Επιπλέον, με τις προτάσεις αυτές απλουστεύονται οι απαιτήσεις υποβολής εκθέσεων που περιέχονται και στις έξι οδηγίες.

2. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

2.1 Μελέτες

Με τις προτάσεις και τη συνοδευτική εκτίμηση επιπτώσεων αξιολογούνται τεχνολογικές, κοινωνικοοικονομικές πτυχές και πτυχές κόστους-ωφελείας που σχετίζονται με την εφαρμογή και την περαιτέρω ανάπτυξη της νομοθεσίας της ΕΕ για τα απόβλητα. Καταρτίστηκε συμπλήρωμα της εκτίμησης επιπτώσεων στο οποίο αναλύονται οι δυνητικές επιπτώσεις πρόσθετων παραλλαγών των βασικών επιλογών πολιτικής που ορίζονται στην εκτίμηση επιπτώσεων.

2.2 Εσωτερικές διαβουλεύσεις

Στο πλαίσιο της Επιτροπής, την παρακολούθηση της κατάρτισης των νομοθετικών προτάσεων ανέλαβε διευθύνουσα ομάδα εκτίμησης επιπτώσεων, αποτελούμενη από εκπροσώπους διαφόρων υπηρεσιών της Επιτροπής (SG, ECFIN, GROW, CLIMA, JRC και ESTAT).

⁷ COM(2011) 571.

⁸ Απόφαση αριθ. 1386/2013/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2013, σχετικά με γενικό ενωσιακό πρόγραμμα δράσης για το περιβάλλον έως το 2020 «Ευημερία εντός των ορίων του πλανήτη μας» (ΕΕ L 354 της 28.12.2013, σ. 171).

⁹ Η ιεράρχηση των αποβλήτων δίνει περισσότερο βάρος στην πρόληψη και αμέσως μετά στην επαναχρησιμοποίηση, στην ανακύκλωση πριν από την ανάκτηση ενέργειας και στην τελική διάθεση, που περιλαμβάνει την υγειονομική ταφή και την αποτέφρωση χωρίς ανάκτηση ενέργειας.

¹⁰ COM(2008) 699 και COM(2014) 297.

2.3 Εξωτερικές διαβουλεύσεις

Η Επιτροπή εκπόνησε ενδεικτικό κατάλογο των θεμάτων που πρέπει να αντιμετωπιστούν και οι πρώτες συνεντεύξεις με τα βασικά ενδιαφερόμενα μέρη ξεκίνησαν κατά τη διάρκεια του Φεβρουαρίου του 2013. Τον Ιούνιο του 2013 δρομολογήθηκε διαδικτυακή δημόσια διαβούλευση σύμφωνα με τα ελάχιστα πρότυπα διαβούλευσης, η οποία ολοκληρώθηκε τον Σεπτέμβριο του 2013. Υποβλήθηκαν 670 απαντήσεις, αριθμός που αντικατοπτρίζει τις έντονες ανησυχίες του κοινού σχετικά με την κατάσταση της διαχείρισης των αποβλήτων στην ΕΕ και τις υψηλές προσδοκίες για ανάληψη δράσης από την ΕΕ στον συγκεκριμένο τομέα. Μεταξύ Ιουνίου και Σεπτεμβρίου 2015 πραγματοποιήθηκε ειδική διαβούλευση μεταξύ των κρατών μελών, καθώς και ευρύτερη διαβούλευση σχετικά με την κυκλική οικονομία.

2.4 Εκτίμηση επιπτώσεων

Μαζί με την πρόταση που εγκρίθηκε τον Ιούλιο του 2014¹¹ δημοσιεύθηκε η σχετική σύνοψη και η έκθεση εκτίμησης επιπτώσεων. Στην εκτίμηση επιπτώσεων, η οποία παραμένει η κύρια αναλυτική βάση για τις αναθεωρημένες νομοθετικές προτάσεις, αξιολογούνται οι κυριότερες περιβαλλοντικές, κοινωνικές και οικονομικές επιπτώσεις των διαφόρων επιλογών πολιτικής όσον αφορά τη βελτίωση της διαχείρισης των αποβλήτων στην ΕΕ. Αξιολογούνται διάφορα επίπεδα φιλοδοξίας, τα οποία συγκρίνονται με το «σενάριο αναφοράς» προκειμένου να προσδιοριστούν τα πλέον κατάλληλα μέσα και οι πλέον κατάλληλοι στόχοι, με παράλληλη ελαχιστοποίηση των δαπανών και μεγιστοποίηση των οφελών.

Στις 8 Απριλίου 2014 η επιτροπή εκτίμησης επιπτώσεων της Επιτροπής εξέδωσε θετική γνώμη για την εκτίμηση επιπτώσεων, προβαίνοντας παράλληλα σε ορισμένες συστάσεις για τη βελτίωση της έκθεσης. Η επιτροπή ζήτησε να διευκρινιστεί περαιτέρω ο ορισμός του προβλήματος και η ανάγκη για νέους μεσοπρόθεσμους στόχους, να ενισχυθούν τα επιχειρήματα υπέρ της απαγόρευσης της ταφής από την άποψη της επικουρικότητας και της αναλογικότητας και υπέρ της θέσπισης ενιαίων στόχων για όλα τα κράτη μέλη, και να εξηγηθεί λεπτομερέστερα ο τρόπος με τον οποίο οι διαφορετικές επιδόσεις των κρατών μελών λαμβάνονται υπόψη στην πρόταση.

Από την εκτίμηση επιπτώσεων συνάχθηκε το συμπέρασμα ότι ο συνδυασμός των επιλογών θα αποφέρει τα ακόλουθα οφέλη:

- μείωση του διοικητικού φόρτου, ιδίως για τους μικρούς οργανισμούς ή τις μικρές επιχειρήσεις, απλούστευση και βελτίωση της εφαρμογής, μεταξύ άλλων με τη διατήρηση των στόχων που είναι «κατάλληλοι για τον σκοπό»·
- δημιουργία θέσεων εργασίας —τουλάχιστον 170 000 άμεσες θέσεις εργασίας θα μπορούσαν να δημιουργηθούν έως το 2035, οι περισσότερες από τις οποίες είναι αδύνατον να μετακινηθούν εκτός της ΕΕ·
- μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου —περισσότεροι από 600 εκατομμύρια τόνοι αερίων του θερμοκηπίου θα μπορούσαν να αποφευχθούν μεταξύ 2015 και 2035·
- θετικές συνέπειες για την ανταγωνιστικότητα στους τομείς της διαχείρισης και ανακύκλωσης αποβλήτων της ΕΕ, καθώς και στον τομέα της μεταποίησης (βελτίωση των προγραμμάτων διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού, μείωση των κινδύνων που συνδέονται με την πρόσβαση στις πρώτες ύλες)·

¹¹ COM(2014) 397.

- εκ νέου διοχέτευση δευτερογενών πρώτων υλών στην οικονομία της ΕΕ, οι οποίες με τη σειρά τους θα μειώσουν την εξάρτηση της ΕΕ από εισαγωγές πρώτων υλών.

Μαζί με τη νομοθετική πρόταση εκδόθηκε αναλυτικό σημείωμα που συμπληρώνει την εκτίμηση επιπτώσεων. Στο εν λόγω σημείωμα αναλύεται σειρά πρόσθετων επιλογών και παραλλαγών με σκοπό να ληφθούν καλύτερα υπόψη οι διαφορετικές θέσεις του κάθε κράτους μέλους.

3. ΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ

3.1 Συνοπτική παρουσίαση της προτεινόμενης δράσης

Τα βασικά στοιχεία των προτάσεων τροποποίησης της νομοθεσίας της ΕΕ για τα απόβλητα είναι τα ακόλουθα:

- εναρμόνιση των ορισμών·
- αύξηση του στόχου που αφορά την προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση και την ανακύκλωση αστικών αποβλήτων σε 65 % έως το 2030·
- αύξηση των στόχων που αφορούν την προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση και την ανακύκλωση απορριμμάτων συσκευασίας και απλούστευση της σειράς στόχων·
- σταδιακός περιορισμός της υγειονομικής ταφής των αστικών αποβλήτων σε ποσοστό 10 % έως το 2030·
- μεγαλύτερη εναρμόνιση και απλούστευση του νομικού πλαισίου για τα υποπροϊόντα και τον αποχαρακτηρισμό των αποβλήτων·
- νέα μέτρα για την προώθηση της πρόληψης, συμπεριλαμβανομένων των αποβλήτων τροφίμων, και της επαναχρησιμοποίησης·
- καθιέρωση ελάχιστων συνθηκών λειτουργίας για τη διευρυμένη ευθύνη του παραγωγού·
- δημιουργία συστήματος έγκαιρης προειδοποίησης για την παρακολούθηση της συμμόρφωσης με τους στόχους ανακύκλωσης·
- απλούστευση και εξορθολογισμός των υποχρεώσεων υποβολής εκθέσεων·
- προσαρμογή στα άρθρα 290 και 291 της ΣΛΕΕ για τις κατ' εξουσιοδότηση και τις εκτελεστικές πράξεις.

3.2 Νομική βάση και δικαίωμα δράσης

Με τις προτάσεις τροποποιούνται έξι οδηγίες με αντικείμενο τη διαχείριση διαφορετικών αποβλήτων. Οι προτάσεις τροποποίησης των οδηγιών 2008/98/ΕΚ, 1999/31/ΕΚ, 2000/53/ΕΚ, 2006/66/ΕΚ και 2012/19/ΕΕ βασίζονται στο άρθρο 192 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ, ενώ η πρόταση τροποποίησης της οδηγίας 94/62/ΕΚ βασίζεται στο άρθρο 114 της ΣΛΕΕ.

Στο άρθρο 11 παράγραφος 2 της οδηγίας 2008/98/ΕΚ ορίζεται ο στόχος του 50 % για την προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση και για την ανακύκλωση οικιακών και παρόμοιων αποβλήτων και ο στόχος του 70 % για την προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση, την ανακύκλωση και την ανάκτηση άλλων υλικών από μη επικίνδυνα απόβλητα κατασκευών και κατεδαφίσεων έως το 2020. Σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 4, μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2014 το αργότερο, η Επιτροπή έπρεπε να εξετάσει τους εν λόγω στόχους με σκοπό να τους ενισχύσει, εάν χρειάζεται, και να εξετάσει το ενδεχόμενο θέσπισης στόχων για άλλες κατηγορίες αποβλήτων, λαμβάνοντας υπόψη τις σχετικές περιβαλλοντικές, οικονομικές και κοινωνικές επιπτώσεις της θέσπισης των στόχων. Σύμφωνα με το άρθρο 9 στοιχείο γ), η Επιτροπή έπρεπε να καθορίσει, έως τα τέλη του 2014, στόχους πρόληψης της δημιουργίας

αποβλήτων και αποσύνδεσης για το 2020, με βάση τις βέλτιστες διαθέσιμες πρακτικές, συμπεριλαμβανομένης, εάν κρινόταν αναγκαίο, της αναθεώρησης των δεικτών που αναφέρονται στο άρθρο 29 παράγραφος 4. Τέλος, σύμφωνα με το άρθρο 37 παράγραφος 4, στην πρώτη έκθεση που θα υποβαλλόταν έως τις 12 Δεκεμβρίου 2014, η Επιτροπή έπρεπε να αξιολογήσει σειρά μέτρων, περιλαμβανομένων των καθεστώτων ευθύνης του παραγωγού για ειδικές κατηγορίες αποβλήτων, στόχων, δεικτών και μέτρων που σχετίζονται με την ανακύκλωση, καθώς και δράσεων ανάκτησης υλικών και ενέργειας που μπορεί να συμβάλουν στην αποτελεσματικότερη επίτευξη των στόχων που καθορίζονται στα άρθρα 1 και 4.

Στο άρθρο 5 παράγραφος 2 της οδηγίας 1999/31/EK ορίζονται τρεις στόχοι για την εκτροπή των βιοαποδομήσιμων αστικών αποβλήτων από τους χώρους υγειονομικής ταφής και καταργείται η υγειονομική ταφή ορισμένων κατηγοριών αποβλήτων. Το αργότερο έως τις 16 Ιουλίου 2016 τα κράτη μέλη πρέπει να υλοποιήσουν τον τελευταίο στόχο για την εκτροπή των βιοαποδομήσιμων αστικών αποβλήτων από τους χώρους υγειονομικής ταφής. Σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 2, ο στόχος αυτός πρέπει να επανεξεταστεί έως τις 16 Ιουλίου 2014 με σκοπό την επιβεβαίωση ή την τροποποίησή του, προκειμένου να εξασφαλιστεί υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος και υπό το φως της πρακτικής πείρας που απέκτησαν τα κράτη μέλη κατά την εφαρμογή των δύο προηγούμενων στόχων.

Στο άρθρο 6 παράγραφος 1 της οδηγίας 94/62/EK ορίζονται στόχοι για την ανάκτηση και την ανακύκλωση των απορριμμάτων συσκευασίας που, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 5, καθορίζονται ανά πενταετία, με βάση την πρακτική πείρα που έχουν αποκτήσει τα κράτη μέλη και τα πορίσματα της επιστημονικής έρευνας και των τεχνικών αξιολόγησης, όπως οι αξιολογήσεις κύκλου ζωής και οι αναλύσεις κόστους-ωφελείας.

3.3 Αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας

Οι προτάσεις είναι σύμφωνες με τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας που ορίζονται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Περιορίζονται στην τροποποίηση των οδηγιών που προαναφέρθηκαν, με τη διαμόρφωση ενός πλαισίου για τη θέσπιση κοινών στόχων, αφήνοντας παράλληλα στα κράτη μέλη την ευχέρεια να αποφασίσουν τις ακριβείς μεθόδους εφαρμογής.

3.4 Επεξηγηματικά έγγραφα

Η Επιτροπή θεωρεί ότι τα έγγραφα που επεξηγούν τα μέτρα των κρατών μελών για τη μεταφορά των οδηγιών στο εθνικό δίκαιο είναι αναγκαία προκειμένου να βελτιωθεί η ποιότητα των πληροφοριών σχετικά με τη μεταφορά των οδηγιών.

Η νομοθεσία για τα απόβλητα σε πολλές περιπτώσεις μεταφέρεται με ιδιαίτερα αποκεντρωμένο τρόπο στα κράτη μέλη, τόσο σε εθνικό όσο και σε περιφερειακό ή τοπικό επίπεδο και σε διάφορες νομικές πράξεις, ανάλογα με τη διοικητική διάρθρωση κάθε κράτους μέλους. Ως εκ τούτου, κατά τη μεταφορά των τροποποιημένων οδηγιών στην εθνική νομοθεσία, τα κράτη μέλη ενδέχεται να χρειαστεί να τροποποιήσουν ένα ευρύ φάσμα νομοθετικών πράξεων σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο.

Με τις προτάσεις τροποποιούνται έξι διαφορετικές οδηγίες για τα απόβλητα και επηρεάζεται σημαντικός αριθμός νομικά δεσμευτικών υποχρεώσεων, συμπεριλαμβανομένης της συνολικής τροποποίησης των στόχων που περιέχονται στις οδηγίες 2008/98/EK, 1999/31/EK και 94/62/EK και της απλούστευσης των οδηγιών 2000/53/EK, 2006/66/EK και 2012/19/ΕΕ. Πρόκειται για μια περίπλοκη αναθεώρηση της νομοθεσίας για τα απόβλητα, η οποία θα μπορούσε ενδεχομένως να επηρεάσει διάφορες εθνικές διατάξεις.

Οι αναθεωρημένοι στόχοι για τη διαχείριση των αποβλήτων που περιέχονται στις τροποποιούμενες οδηγίες είναι διασυνδεδεμένοι και θα πρέπει να μεταφερθούν με προσοχή

στην εθνική νομοθεσία και στη συνέχεια να ενσωματωθούν στα εθνικά συστήματα διαχείρισης αποβλήτων.

Οι προτεινόμενες διατάξεις θα επηρεάσουν ένα ευρύ φάσμα ιδιωτικών και δημόσιων ενδιαφερόμενων φορέων στα κράτη μέλη και θα έχουν σημαντικό αντίκτυπο στις μελλοντικές επενδύσεις σε υποδομές διαχείρισης αποβλήτων. Η πλήρης και ορθή μεταφορά της νέας νομοθεσίας είναι σημαντική ώστε να διασφαλιστεί ότι θα επιτευχθούν οι στόχοι της (δηλαδή η προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος, η αύξηση της αποδοτικής χρήσης των πόρων και η διασφάλιση της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς, καθώς και η αποφυγή των εμποδίων στο εμπόριο και των περιορισμών του ανταγωνισμού εντός της ΕΕ).

Η απαίτηση παροχής επεξηγηματικών εγγράφων ενδέχεται να δημιουργήσει επιπλέον διοικητικό φόρτο για ορισμένα κράτη μέλη. Ωστόσο, τα επεξηγηματικά έγγραφα είναι αναγκαία για την αποτελεσματική επαλήθευση της πλήρους και ορθής μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο, που έχει ουσιώδη σημασία για τους λόγους που προαναφέρθηκαν, και δεν υπάρχουν λιγότερο επαχθή μέτρα που να καθιστούν εφικτή την αποδοτική επαλήθευση. Επίσης, τα επεξηγηματικά έγγραφα μπορούν να συμβάλουν σημαντικά στη μείωση του διοικητικού φόρτου για την παρακολούθηση της συμμόρφωσης από την Επιτροπή· χωρίς αυτά θα απαιτούνταν σημαντικοί πόροι και πολυάριθμες επαφές με τις εθνικές αρχές για την παρακολούθηση των μεθόδων μεταφοράς σε όλα τα κράτη μέλη.

Με βάση τα ανωτέρω, κρίνεται σκόπιμο να ζητηθεί από τα κράτη μέλη να συνοδεύσουν την κοινοποίηση των μέτρων μεταφοράς της οδηγίας με ένα ή περισσότερα έγγραφα, στα οποία θα εξηγούν τη σχέση των διατάξεων των οδηγιών που τροποποιούν τη νομοθεσία της ΕΕ σχετικά με τα απόβλητα με τα αντίστοιχα μέρη των εθνικών πράξεων μεταφοράς.

3.5 Κατ' εξουσιοδότηση και εκτελεστικές αρμοδιότητες της Επιτροπής

Καθορίζονται οι κατ' εξουσιοδότηση και εκτελεστικές αρμοδιότητες της Επιτροπής, και οι αντίστοιχες διαδικασίες για την έκδοση των εν λόγω πράξεων προβλέπονται στο άρθρο 1 παράγραφοι 4, 5, 6, 9, 11, 14, 15, 18, 19, 21 και 22 της πρότασης που αφορά την οδηγία 2008/98/ΕΚ, στο άρθρο 1 παράγραφοι 4, 6, 7, 9 και 10 της πρότασης που αφορά την οδηγία 94/62/ΕΚ, στο άρθρο 1 παράγραφοι 6 και 7 της πρότασης που αφορά την οδηγία 1999/31/ΕΚ και στις τροποποιήσεις που προτείνονται στα άρθρα 1 και 3 της πρότασης που αφορά τις οδηγίες 2000/53/ΕΚ και 2012/19/ΕΕ.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Οι προτάσεις δεν θα έχουν επιπτώσεις στον προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, επομένως, δεν συνοδεύονται από το δημοσιονομικό δελτίο που προβλέπεται στο άρθρο 31 του δημοσιονομικού κανονισμού [κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου)].

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση της οδηγίας 2008/98/ΕΚ για τα απόβλητα

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 192 παράγραφος 1,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής¹²,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών¹³,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η διαχείριση των αποβλήτων στην Ένωση θα πρέπει να βελτιωθεί με στόχο την προστασία, τη διατήρηση και τη βελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος, την προστασία της υγείας του ανθρώπου, τη συνετή και ορθολογική χρησιμοποίηση των φυσικών πόρων και την προώθηση μιας περισσότερο κυκλικής οικονομίας.
- (2) Οι στόχοι που ορίζονται στην οδηγία 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁴ για την προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση και την ανακύκλωση των αποβλήτων θα πρέπει να τροποποιηθούν ώστε να αντικατοπτρίζουν ευκρινέστερα τη φιλοδοξία της Ένωσης να μεταβεί σε μια κυκλική οικονομία.
- (3) Πολλά κράτη μέλη δεν έχουν ακόμη αναπτύξει τις αναγκαίες υποδομές διαχείρισης αποβλήτων. Συνεπώς, είναι σημαντικό να καθοριστούν μακροπρόθεσμοι στόχοι για τη δρομολόγηση μέτρων και επενδύσεων, μέσω των οποίων θα αποτραπεί η δημιουργία διαρθρωτικής πλεονάζουσας ικανότητας για την επεξεργασία υπολειμματικών αποβλήτων και ο εγκλωβισμός των ανακυκλώσιμων υλικών στο κατώτερο σημείο της ιεράρχησης των αποβλήτων.
- (4) Τα αστικά απόβλητα αντιστοιχούν κατά προσέγγιση σε ποσοστό μεταξύ 7 και 10 % των συνολικών αποβλήτων που παράγονται στην Ένωση· ωστόσο, η συγκεκριμένη κατηγορία αποβλήτων συγκαταλέγεται στις πλέον περίπλοκες ως προς τη διαχείρισή τους, ενώ ο τρόπος με τον οποίο γίνεται η διαχείρισή της αποτελεί εν γένει μια καλή

¹² ΕΕ C , , σ. .

¹³ ΕΕ C , , σ. .

¹⁴ Οδηγία 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για τα απόβλητα και την κατάργηση ορισμένων οδηγιών (ΕΕ L 312 της 22.11.2008, σ. 3).

ένδειξη για την ποιότητα του συνολικού συστήματος διαχείρισης αποβλήτων μιας χώρας. Οι προκλήσεις της διαχείρισης αστικών αποβλήτων προκύπτουν από την ιδιαίτερα περίπλοκη και μεικτή τους σύνθεση, την άμεση εγγύτητα των παραγόμενων αποβλήτων με τους πολίτες και την πολύ μεγάλη δημόσια προβολή. Κατά συνέπεια, η διαχείρισή τους παρουσιάζει την ανάγκη για ένα εξαιρετικά πολύπλοκο σύστημα διαχείρισης αποβλήτων, καθώς και για ένα αποτελεσματικό σύστημα συλλογής, την ανάγκη για ενεργό συμμετοχή των πολιτών και των επιχειρήσεων, την ανάγκη για υποδομές προσαρμοσμένες στη συγκεκριμένη σύνθεση των αποβλήτων και για ένα λεπτομερές σύστημα χρηματοδότησης. Οι χώρες που έχουν αναπτύξει αποδοτικά συστήματα διαχείρισης αστικών αποβλήτων έχουν εν γένει καλύτερες επιδόσεις ως προς τη συνολική διαχείριση των αποβλήτων.

- (5) Πρέπει να συμπεριληφθούν στην οδηγία 2008/98/EK ορισμοί για τα αστικά απόβλητα, τα απόβλητα από κατασκευές και κατεδαφίσεις, την τελική διαδικασία ανακύκλωσης και την επίχωση προκειμένου να διευκρινιστεί το πεδίο εφαρμογής αυτών των εννοιών.
- (6) Για να διασφαλιστεί ότι οι στόχοι ανακύκλωσης βασίζονται σε αξιόπιστα και συγκρίσιμα στοιχεία και για να καταστεί εφικτή η αποτελεσματικότερη παρακολούθηση της προόδου ως προς την επίτευξη αυτών των στόχων, ο ορισμός των αστικών αποβλήτων στην οδηγία 2008/98/EK θα πρέπει να είναι σύμφωνος με τον ορισμό που χρησιμοποιείται για στατιστικούς σκοπούς από τη Στατιστική Υπηρεσία της ΕΕ και τον Οργανισμό Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης, βάσει του οποίου τα κράτη μέλη υποβάλλουν στοιχεία επί σειρά ετών. Ο ορισμός των αστικών αποβλήτων στην παρούσα οδηγία είναι ουδέτερος ως προς τον δημόσιο ή ιδιωτικό χαρακτήρα της επιχείρησης που διαχειρίζεται απόβλητα.
- (7) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να παρέχουν επαρκή κίνητρα για την εφαρμογή της ιεράρχησης των αποβλήτων, ιδίως κίνητρα οικονομικού χαρακτήρα για την επίτευξη των στόχων της παρούσας οδηγίας σχετικά με την πρόληψη και την ανακύκλωση των αποβλήτων, όπως τα τέλη υγειονομικής ταφής και αποτέφρωσης των αποβλήτων, τα συστήματα πληρωμής κατά την απόρριψη, τα προγράμματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού και τα κίνητρα για τις τοπικές αρχές.
- (8) Για να αποκτήσουν οι φορείς εκμετάλλευσης σε αγορές δευτερογενών πρώτων υλών μεγαλύτερη βεβαιότητα ως προς τον χαρακτηρισμό ουσιών ή αντικειμένων ως αποβλήτων ή μη αποβλήτων και για να προαχθούν ισότιμοι όροι ανταγωνισμού, είναι σημαντικό να θεσπιστούν σε επίπεδο Ένωσης εναρμονισμένοι όροι για τον χαρακτηρισμό ουσιών ή αντικειμένων ως υποπροϊόντων και για τον αποχαρακτηρισμό των αποβλήτων που έχουν υποβληθεί σε διαδικασία ανάκτησης. Όπου είναι αναγκαίο για τη διασφάλιση της ομαλής λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς ή ενός υψηλού επιπέδου περιβαλλοντικής προστασίας σε ολόκληρη την Ένωση, πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η αρμοδιότητα έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων σχετικά με τον καθορισμό αναλυτικών κριτηρίων για την εφαρμογή τέτοιου είδους εναρμονισμένων όρων σε ορισμένα απόβλητα, μεταξύ άλλων για συγκεκριμένη χρήση.
- (9) Τα προγράμματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού αποτελούν ουσιώδες στοιχείο της αποδοτικής διαχείρισης των αποβλήτων, αλλά η αποτελεσματικότητα και οι επιδόσεις τους διαφέρουν σημαντικά μεταξύ των κρατών μελών. Επομένως, είναι ανάγκη να θεσπιστούν ελάχιστες λειτουργικές απαιτήσεις όσον αφορά τη διευρυμένη ευθύνη του παραγωγού. Οι εν λόγω απαιτήσεις θα πρέπει να στοχεύουν στη μείωση των δαπανών και στην ενίσχυση των επιδόσεων, καθώς και στη διασφάλιση ισότιμων όρων ανταγωνισμού, μεταξύ άλλων για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, και στην

αποφυγή των εμποδίων για την ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Θα πρέπει επίσης να συμβάλλουν ώστε το κόστος του τέλους του κύκλου ζωής να ενσωματώνεται στις τιμές των προϊόντων και να παρέχουν κίνητρα στους παραγωγούς ώστε να λαμβάνουν ενδεδειγμένα υπόψη τις δυνατότητες ανακύκλωσης και επαναχρησιμοποίησης κατά τον σχεδιασμό των προϊόντων τους. Οι απαιτήσεις θα πρέπει να ισχύουν τόσο για τα νέα όσο και για τα υφιστάμενα προγράμματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού. Ωστόσο, είναι αναγκαία μια μεταβατική περίοδος για την προσαρμογή των δομών και των διαδικασιών των υφιστάμενων προγραμμάτων διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού στις νέες απαιτήσεις.

- (10) Η πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων αποτελεί τον πλέον αποτελεσματικό τρόπο βελτίωσης της αποδοτικής χρήσης των πόρων και μείωσης των περιβαλλοντικών επιπτώσεων των αποβλήτων. Συνεπώς, είναι σημαντικό τα κράτη μέλη να λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα για την πρόληψη της παραγωγής αποβλήτων και επίσης να παρακολουθούν και να αξιολογούν την πρόοδο της εφαρμογής των εν λόγω μέτρων. Προκειμένου να διασφαλιστεί ομοιόμορφη μέτρηση της συνολικής προόδου ως προς την εφαρμογή των μέτρων πρόληψης των αποβλήτων, θα πρέπει να οριστούν κοινοί δείκτες.
- (11) Οι φυτικές ουσίες από τον κλάδο γεωργικών τροφίμων και τα τρόφιμα μη ζωικής προέλευσης που δεν προορίζονται πλέον για ανθρώπινη κατανάλωση αλλά για ζωοτροφές υπόκεινται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 767/2009¹⁵ και δεν θεωρούνται απόβλητα για τους σκοπούς του εν λόγω κανονισμού. Συνεπώς, η οδηγία 2008/98/ΕΚ δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται στα εν λόγω προϊόντα και ουσίες όταν χρησιμοποιούνται ως ζωοτροφές και το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας πρέπει να διευκρινιστεί αντίστοιχα.
- (12) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να λάβουν μέτρα για την προώθηση της πρόληψης δημιουργίας αποβλήτων τροφίμων σύμφωνα με το θεματολόγιο για τη βιώσιμη ανάπτυξη με ορίζοντα το 2030, το οποίο εγκρίθηκε από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών στις 25 Σεπτεμβρίου 2015, και ιδίως τον στόχο για μείωση στο μισό των αποβλήτων τροφίμων έως το 2030. Τα μέτρα αυτά θα πρέπει να αποσκοπούν στην πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων τροφίμων κατά την πρωτογενή παραγωγή, την επεξεργασία και τη μεταποίηση, το λιανικό εμπόριο και άλλες μορφές διανομής τροφίμων, σε εστιατόρια και υπηρεσίες εστίασης καθώς και στα νοικοκυριά. Έχοντας υπόψη τα περιβαλλοντικά και οικονομικά οφέλη της πρόληψης της δημιουργίας αποβλήτων τροφίμων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν ειδικά μέτρα πρόληψης της δημιουργίας αποβλήτων τροφίμων και να μετρήσουν την πρόοδο όσον αφορά τη μείωση των αποβλήτων τροφίμων. Για τη διευκόλυνση της ανταλλαγής ορθών πρακτικών σε ολόκληρη την ΕΕ τόσο μεταξύ των κρατών μελών όσο και μεταξύ των υπευθύνων επιχειρήσεων τροφίμων, θα πρέπει να καθιερωθούν ομοιόμορφες μεθοδολογίες για τέτοιου είδους μετρήσεις. Η υποβολή στοιχείων σχετικά με τα επίπεδα των αποβλήτων τροφίμων θα πρέπει να πραγματοποιείται σε διετή βάση.
- (13) Τα βιομηχανικά απόβλητα, ορισμένα μέρη των εμπορικών αποβλήτων και τα εξορυκτικά απόβλητα διαφοροποιούνται σε πολύ μεγάλο βαθμό ως προς τη σύνθεση

¹⁵

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 767/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τη διάθεση στην αγορά και τη χρήση ζωοτροφών, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1831/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, και την κατάργηση των οδηγιών 79/373/ΕΟΚ του Συμβουλίου, 80/511/ΕΟΚ της Επιτροπής, 82/471/ΕΟΚ του Συμβουλίου, 83/228/ΕΟΚ του Συμβουλίου, 93/74/ΕΟΚ του Συμβουλίου, 93/113/ΕΚ του Συμβουλίου, 96/25/ΕΚ του Συμβουλίου, και της απόφασης 2004/217/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 229 της 1.9.2009, σ. 1).

και τον όγκο τους και είναι πολύ διαφορετικά ανάλογα με την οικονομική διάρθρωση ενός κράτους μέλους, τη δομή του κλάδου ή του εμπορικού τομέα που παράγει τα απόβλητα και τη βιομηχανική ή εμπορική πυκνότητα σε μια δεδομένη γεωγραφική περιοχή. Κατά συνέπεια, για την πλειονότητα των βιομηχανικών και των εξορυκτικών αποβλήτων η κατάλληλη λύση είναι μια προσέγγιση προσανατολισμένη στη βιομηχανία που να χρησιμοποιεί τα έγγραφα αναφοράς και παρόμοια έγγραφα των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών (ΒΔΤ) για την αντιμετώπιση των ειδικών ζητημάτων που σχετίζονται με τη διαχείριση ενός συγκεκριμένου είδους αποβλήτων¹⁶. Ωστόσο, τα βιομηχανικά και εμπορικά απορρίμματα συσκευασίας θα πρέπει να εξακολουθήσουν να καλύπτονται από τις απαιτήσεις της οδηγίας 94/62/EK και της οδηγίας 2008/98/EK, συμπεριλαμβανομένων των αντίστοιχων βελτιώσεων.

- (14) Οι στόχοι όσον αφορά την προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση και την ανακύκλωση των αστικών αποβλήτων θα πρέπει να αυξηθούν προκειμένου να αποφέρουν ουσιαστικά περιβαλλοντικά, οικονομικά και κοινωνικά οφέλη.
- (15) Μέσω της προοδευτικής αύξησης των υφιστάμενων στόχων σχετικά με την προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση και την ανακύκλωση των αστικών αποβλήτων, θα πρέπει να διασφαλιστεί η επαναχρησιμοποίηση και αποτελεσματική ανακύκλωση των οικονομικά πολύτιμων υλικών αποβλήτων και η εκ νέου διοχέτευση στην ευρωπαϊκή οικονομία των πολύτιμων υλικών που υπάρχουν στα απόβλητα, προάγοντας με τον τρόπο αυτό την πρωτοβουλία για τις πρώτες ύλες¹⁷ και τη δημιουργία μιας κυκλικής οικονομίας.
- (16) Υπάρχουν μεγάλες διαφορές μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά τις επιδόσεις τους σχετικά με τη διαχείριση των αποβλήτων, ιδίως όσον αφορά την ανακύκλωση των αστικών αποβλήτων. Προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι εν λόγω διαφορές, τα κράτη μέλη που το 2013 ανακύκλωσαν ποσότητα μικρότερη από το 20 % των αστικών αποβλήτων τους σύμφωνα με τα στοιχεία της Eurostat θα πρέπει να έχουν στη διάθεσή τους επιπλέον χρόνο ώστε να συμμορφωθούν με τους στόχους που έχουν οριστεί όσον αφορά την προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση και την ανακύκλωση για το 2025 και το 2030. Με βάση τους μέσους ετήσιους ρυθμούς προόδου που έχουν παρατηρηθεί στα κράτη μέλη τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια, τα εν λόγω κράτη μέλη θα έπρεπε να αυξήσουν την ικανότητα ανακύκλωσής τους σε επίπεδα που υπερβαίνουν κατά πολύ τον μέσο όρο προκειμένου να εκπληρώσουν αυτούς τους στόχους. Για να διασφαλιστεί η σταθερή πρόοδος προς την επίτευξη των στόχων και η έγκαιρη αντιμετώπιση των ελλείψεων όσον αφορά την εφαρμογή, τα κράτη μέλη στα οποία παρέχεται επιπλέον χρόνος θα πρέπει να εκπληρώσουν ενδιάμεσους στόχους και να καταρτίσουν σχέδιο εφαρμογής.
- (17) Για τη διασφάλιση της αξιοπιστίας των στοιχείων που συλλέγονται σχετικά με την προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση, έχει καίρια σημασία να οριστούν κοινοί κανόνες σχετικά με την υποβολή εκθέσεων. Ομοίως, είναι σημαντικό να θεσπιστούν

¹⁶ Οι βιομηχανικές δραστηριότητες καλύπτονται από τα έγγραφα αναφοράς ΒΔΤ που καταρτίζονται σύμφωνα με την οδηγία 2010/75/ΕΕ για τις βιομηχανικές εκπομπές (ΕΕ L 334 της 17.12.2010, σ. 17) και περιλαμβάνουν πληροφορίες σχετικά με την πρόληψη της χρήσης των πόρων και της παραγωγής αποβλήτων, την επαναχρησιμοποίηση, την ανακύκλωση και την ανάκτηση. Η υπό εξέλιξη αναθεώρηση των εγγράφων αναφοράς ΒΔΤ και η έγκριση των συμπερασμάτων ΒΔΤ από την Επιτροπή θα ενισχύσει τον αντίκτυπο των εν λόγω εγγράφων αναφοράς ΒΔΤ στις βιομηχανικές πρακτικές, με αποτέλεσμα περαιτέρω κέρδη από την αποδοτική χρήση των πόρων και αύξηση της ανακύκλωσης και της ανάκτησης αποβλήτων.

¹⁷ COM(2008) 699 και COM(2014) 297.

ακριβέστεροι κανόνες όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο τα κράτη μέλη θα πρέπει να υποβάλλουν στοιχεία σχετικά με τα απόβλητα που όντως ανακυκλώνονται και μπορούν να λαμβάνονται υπόψη κατά τον υπολογισμό της επίτευξης των στόχων ανακύκλωσης. Για τον σκοπό αυτό, κατά γενικό κανόνα, η υποβολή εκθέσεων σχετικά με την επίτευξη των στόχων ανακύκλωσης πρέπει να βασίζεται στις εισροές στην τελική διαδικασία ανακύκλωσης. Για τον περιορισμό των διοικητικών επιβαρύνσεων, θα πρέπει να παρέχεται η δυνατότητα στα κράτη μέλη, υπό αυστηρούς όρους, να υποβάλλουν εκθέσεις σχετικά με τα ποσοστά ανακύκλωσης με βάση τις εκροές των εγκαταστάσεων διαλογής. Οι απώλειες βάρους των υλικών ή των ουσιών λόγω διαδικασιών φυσικής και/ή χημικής μετατροπής στο πλαίσιο της διαδικασίας τελικής ανακύκλωσης δεν θα πρέπει να αφαιρούνται από το βάρος των αποβλήτων που αναφέρεται ότι ανακυκλώθηκαν.

- (18) Για τον υπολογισμό του κατά πόσον επιτεύχθηκαν οι στόχοι της προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση και της ανακύκλωσης, τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να λαμβάνουν υπόψη τα προϊόντα και τα συστατικά στοιχεία που προετοιμάζονται για επαναχρησιμοποίηση από αναγνωρισμένους φορείς επαναχρησιμοποίησης και από συστήματα καταβολής εγγύησης-επιστροφής, καθώς και την ανακύκλωση μετάλλων που πραγματοποιείται παράλληλα με την αποτέφρωση. Για τη διασφάλιση ομοιόμορφου υπολογισμού των εν λόγω στοιχείων, η Επιτροπή θα εκδώσει λεπτομερείς κανόνες σχετικά με τον καθορισμό των αναγνωρισμένων φορέων προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση και των συστημάτων καταβολής εγγύησης-επιστροφής, τα κριτήρια ποιότητας για τα ανακυκλωμένα μέταλλα και τη συλλογή, την επαλήθευση των στοιχείων και την υποβολή εκθέσεων σχετικά με αυτά.
- (19) Προκειμένου να εξασφαλιστεί καλύτερη, πιο έγκαιρη και πιο ομοιόμορφη εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και να προβλεφθούν οι αδυναμίες εφαρμογής, θα πρέπει να καθιερωθεί σύστημα έγκαιρης προειδοποίησης για τον εντοπισμό των ανεπαρειών και να καταστεί δυνατή η ανάληψη δράσης πριν από την εκπνοή των προθεσμιών για την επίτευξη των στόχων.
- (20) Η συμμόρφωση με την υποχρέωση να οριστούν χωριστά συστήματα συλλογής χαρτιού, μετάλλων, πλαστικών και γυαλιού είναι ουσιώδους σημασίας προκειμένου να αυξηθούν τα ποσοστά προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση και ανακύκλωσης στα κράτη μέλη. Επιπλέον, τα βιολογικά απόβλητα θα πρέπει να συλλέγονται χωριστά, κάτι το οποίο θα συμβάλει στην αύξηση των ποσοστών προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση και ανακύκλωσης και στην πρόληψη της επιμόλυνσης των ξηρών ανακυκλώσιμων υλικών.
- (21) Η ορθή διαχείριση των επικίνδυνων αποβλήτων εξακολουθεί να αποτελεί πρόβλημα στην Ένωση, ενώ παρατηρούνται ελλείψεις όσον αφορά τα στοιχεία σχετικά με την επεξεργασία τους. Ως εκ τούτου, είναι αναγκαίο να ενισχυθούν η τήρηση αρχείων και οι μηχανισμοί ιχνηλασιμότητας με τη δημιουργία ηλεκτρονικών μητρώων για τα επικίνδυνα απόβλητα στα κράτη μέλη. Η ηλεκτρονική συλλογή στοιχείων θα πρέπει να επεκταθεί και σε άλλους τύπους αποβλήτων, κατά περίπτωση, ώστε να απλουστευτεί η τήρηση αρχείων για τις επιχειρήσεις και τις διοικήσεις και να βελτιωθεί η παρακολούθηση των ροών αποβλήτων στην Ένωση.
- (22) Με την παρούσα οδηγία τίθενται μακροπρόθεσμοι στόχοι όσον αφορά τη διαχείριση των αποβλήτων από την Ένωση και παρέχεται στους οικονομικούς φορείς και τα κράτη μέλη μια σαφής κατεύθυνση για τις επενδύσεις που απαιτούνται για την επίτευξη των στόχων της παρούσας οδηγίας. Κατά την ανάπτυξη των εθνικών

στρατηγικών τους για τη διαχείριση των αποβλήτων και τον σχεδιασμό επενδύσεων σε υποδομές διαχείρισης αποβλήτων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να κάνουν ορθή χρήση των Ευρωπαϊκών Διαρθρωτικών και Επενδυτικών Ταμείων, προωθώντας την πρόληψη, την επαναχρησιμοποίηση και την ανακύκλωση, σύμφωνα με την ιεράρχηση των αποβλήτων.

- (23) Ορισμένες πρώτες ύλες είναι ιδιαίτερα σημαντικές για την οικονομία της Ένωσης στο σύνολό της και η προμήθειά τους συνδέεται με υψηλό κίνδυνο. Προκειμένου να διασφαλιστεί η ασφάλεια του εφοδιασμού των εν λόγω πρώτων υλών και σύμφωνα με την πρωτοβουλία για τις πρώτες ύλες και τους σκοπούς και τους στόχους της ευρωπαϊκής σύμπραξης καινοτομίας σχετικά με τις πρώτες ύλες, τα κράτη μέλη θα πρέπει να λάβουν μέτρα για να επιτύχουν την καλύτερη δυνατή διαχείριση αποβλήτων που περιέχουν σημαντικές ποσότητες των εν λόγω πρώτων υλών, λαμβανομένης υπόψη της οικονομικής και τεχνολογικής σκοπιμότητας και περιβαλλοντικών οφελών. Η Επιτροπή έχει καταρτίσει κατάλογο πρώτων υλών κρίσιμης σημασίας για την ΕΕ¹⁸. Ο κατάλογος αυτός επανεξετάζεται σε τακτική βάση από την Επιτροπή.
- (24) Για την περαιτέρω υποστήριξη της αποτελεσματικής εφαρμογής της πρωτοβουλίας για τις πρώτες ύλες, τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να προωθήσουν την επαναχρησιμοποίηση προϊόντων που αποτελούν τις βασικές πηγές πρώτων υλών. Θα πρέπει επίσης να συμπεριλάβουν στα οικεία σχέδια διαχείρισης αποβλήτων κατάλληλα σε εθνικό επίπεδο μέτρα για τη συλλογή και την ανάκτηση αποβλήτων που περιέχουν σημαντικές ποσότητες των εν λόγω πρώτων υλών. Τα μέτρα θα πρέπει να συμπεριληφθούν στα σχέδια διαχείρισης των αποβλήτων όταν αυτά επικαιροποιηθούν για πρώτη φορά έπειτα από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας. Η Επιτροπή θα παράσχει πληροφορίες σχετικά με τις συναφείς ομάδες προϊόντων και κατηγορίες αποβλήτων σε επίπεδο ΕΕ. Η παρούσα διάταξη δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να λαμβάνουν μέτρα σχετικά με άλλες πρώτες ύλες που θεωρούνται σημαντικές για την εθνική οικονομία τους.
- (25) Η δημιουργία απορριμμάτων έχει άμεσο αρνητικό αντίκτυπο στο περιβάλλον και στην ευημερία των πολιτών και το υψηλό κόστος καθαρισμού αποτελεί άσκοπη οικονομική επιβάρυνση για την κοινωνία. Η καθιέρωση ειδικών μέτρων στο πλαίσιο των σχεδίων διαχείρισης αποβλήτων και η κατάλληλη εφαρμογή τους από τις αρμόδιες αρχές θα βοηθήσει στην εξάλειψη αυτού του προβλήματος.
- (26) Προκειμένου να μειωθούν οι κανονιστικές επιβαρύνσεις για τους μικρούς οργανισμούς ή τις μικρές επιχειρήσεις, θα πρέπει να απλουστευθούν οι απαιτήσεις καταχώρισης για τους μικρούς οργανισμούς ή επιχειρήσεις που συλλέγουν ή μεταφέρουν μικρές ποσότητες μη επικίνδυνων αποβλήτων. Η Επιτροπή ενδέχεται να χρειαστεί να προσαρμόσει το κατώτατο όριο για τις ποσότητες αυτών των αποβλήτων.
- (27) Οι εκθέσεις εφαρμογής που εκπονούνται από τα κράτη μέλη κάθε τρία έτη δεν έχουν αποδειχθεί αποτελεσματικό εργαλείο για τον έλεγχο της συμμόρφωσης και την εξασφάλιση της ορθής εφαρμογής, ενώ δημιουργούν περιττές διοικητικές επιβαρύνσεις. Ως εκ τούτου, κρίνεται σκόπιμο να καταργηθούν οι διατάξεις που υποχρεώνουν τα κράτη μέλη να καταρτίζουν τις εν λόγω εκθέσεις. Αντ' αυτού, η παρακολούθηση της συμμόρφωσης θα πρέπει να βασίζεται αποκλειστικά στα στατιστικά στοιχεία τα οποία τα κράτη μέλη υποβάλλουν ετησίως στην Επιτροπή.

¹⁸

COM(2014) 297.

- (28) Τα στατιστικά στοιχεία που υποβάλλονται από τα κράτη μέλη είναι σημαντικά προκειμένου η Επιτροπή να αξιολογεί τη συμμόρφωση με τη νομοθεσία για τα απόβλητα στα κράτη μέλη. Η ποιότητα, η αξιοπιστία και η συγκρισιμότητα των στατιστικών στοιχείων θα πρέπει να βελτιωθεί με τη θέσπιση ενιαίου σημείου εισόδου για όλα τα στοιχεία που αφορούν τα απόβλητα, με τη διαγραφή παρωχημένων απαιτήσεων υποβολής εκθέσεων, με τη συγκριτική αξιολόγηση εθνικών μεθοδολογιών υποβολής εκθέσεων και με τη θέσπιση της κατάρτισης έκθεσης ελέγχου της ποιότητας των στοιχείων. Ως εκ τούτου, κατά την υποβολή εκθέσεων σχετικά με την επίτευξη των στόχων που ορίζονται στη νομοθεσία για τα απόβλητα, τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν την πλέον πρόσφατη μεθοδολογία που έχει αναπτυχθεί από την Επιτροπή και τις εθνικές στατιστικές υπηρεσίες των κρατών μελών.
- (29) Για να συμπληρωθεί ή να τροποποιηθεί η οδηγία 2008/98/EK, πρέπει να εκχωρηθεί στην Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης, η αρμοδιότητα έκδοσης πράξεων όσον αφορά το άρθρο 5 παράγραφος 2, το άρθρο 6 παράγραφος 2, το άρθρο 7 παράγραφος 1, το άρθρο 11α παράγραφοι 2 και 6, το άρθρο 26, το άρθρο 27 παράγραφοι 1 και 4, και το άρθρο 38 παράγραφοι 1, 2 και 3. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό η Επιτροπή να διενεργήσει κατάλληλες διαβουλεύσεις κατά τη διάρκεια των προπαρασκευαστικών εργασιών της, μεταξύ άλλων και σε επίπεδο εμπειρογνομόνων. Κατά την επεξεργασία και κατάρτιση των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, η Επιτροπή θα πρέπει να εξασφαλίζει την ταυτόχρονη, έγκαιρη και κατάλληλη διαβίβαση των σχετικών εγγράφων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.
- (30) Προκειμένου να εξασφαλιστούν ενιαίοι όροι για την εφαρμογή της οδηγίας 2008/98/EK, θα πρέπει να ανατεθούν εκτελεστικές αρμοδιότητες στην Επιτροπή, όσον αφορά το άρθρο 9 παράγραφοι 4 και 5, το άρθρο 33 παράγραφος 2, το άρθρο 35 παράγραφος 5 και το άρθρο 37 παράγραφος 6. Αυτές οι αρμοδιότητες θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁹.
- (31) Συνεπώς, θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως η οδηγία 2008/98/EK.
- (32) Σύμφωνα με την κοινή πολιτική δήλωση των κρατών μελών και της Επιτροπής, της 28ης Σεπτεμβρίου 2011, σχετικά με τα επεξηγηματικά έγγραφα²⁰, τα κράτη μέλη έχουν αναλάβει να συνοδεύουν, σε δικαιολογημένες περιπτώσεις, την κοινοποίηση των μέτρων που λαμβάνουν για τη μεταφορά στο εθνικό δίκαιο με ένα ή περισσότερα έγγραφα τα οποία επεξηγούν τη σχέση μεταξύ των επιμέρους στοιχείων μιας οδηγίας και των αντίστοιχων μερών των πράξεων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο. Όσον αφορά την παρούσα οδηγία, ο νομοθέτης κρίνει ότι η διαβίβαση των εγγράφων αυτών είναι δικαιολογημένη.
- (33) Δεδομένου ότι οι στόχοι της παρούσας οδηγίας, δηλαδή να βελτιωθεί η διαχείριση των αποβλήτων στην Ένωση, συμβάλλοντας με αυτόν τον τρόπο στην προστασία, τη διαφύλαξη και τη βελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος, στην υγεία των ωκεανών και στην ασφάλεια των θαλασσινών μέσω της μείωσης των θαλάσσιων απορριμμάτων, καθώς και στη συνετή και ορθολογική χρησιμοποίηση των φυσικών

¹⁹ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13).

²⁰ ΕΕ C 369 της 17.12.2011, σ. 14.

πόρων σε όλη την Ένωση, δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη, αλλά μπορούν, λόγω της κλίμακας ή των επιπτώσεων των μέτρων, να επιτευχθούν καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση μπορεί να θεσπίσει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των ανωτέρω στόχων,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Τροποποιήσεις

Η οδηγία 2008/98/ΕΚ τροποποιείται ως εξής:

(1) Στο άρθρο 2 παράγραφος 2 προστίθεται το ακόλουθο στοιχείο ε):

«ε) πρώτες ύλες ζωοτροφών, όπως ορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 στοιχείο ζ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 767/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου(*)».

(*) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 767/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τη διάθεση στην αγορά και τη χρήση ζωοτροφών, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1831/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, και την κατάργηση των οδηγιών 79/373/ΕΟΚ του Συμβουλίου, 80/511/ΕΟΚ της Επιτροπής, 82/471/ΕΟΚ του Συμβουλίου, 83/228/ΕΟΚ του Συμβουλίου, 93/74/ΕΟΚ του Συμβουλίου, 93/113/ΕΚ του Συμβουλίου, 96/25/ΕΚ του Συμβουλίου, και της απόφασης 2004/217/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 229 της 1.9.2009, σ. 1).»

(2) το άρθρο 3 τροποποιείται ως εξής:

α) παρεμβάλλεται το ακόλουθο σημείο 1α:

«1α. “αστικά απόβλητα”:

- α) τα ανάμεικτα απόβλητα και τα απόβλητα που συλλέγονται χωριστά από τα νοικοκυριά, μεταξύ άλλων τα εξής:
 - χαρτί και χαρτόνι, γυαλί, μέταλλα, πλαστικά, βιολογικά απόβλητα, ξύλο, προϊόντα κλωστοϋφαντουργίας, απόβλητα ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού, απόβλητα ηλεκτρικών στηλών και συσσωρευτών·
 - ογκώδη απόβλητα, συμπεριλαμβανομένων λευκών συσκευών, στρωμάτων και επίπλων·
 - απόβλητα κήπων, συμπεριλαμβανομένων φύλλων και αποκομμάτων χόρτου·
- β) τα ανάμεικτα απόβλητα και τα απόβλητα που συλλέγονται χωριστά από άλλες πηγές και είναι παρόμοια ως προς τη φύση, τη σύνθεση και την ποσότητά τους με τα οικιακά απόβλητα·
- γ) τα απόβλητα από τον καθαρισμό αγορών και τα απόβλητα από υπηρεσίες οδοκαθαρισμού, οργανικά λιπάσματα από αστικά απόβλητα, το

περιεχόμενο των κάδων απορριμμάτων και απόβλητα από συντήρηση πάρκων και κήπων.

Στα αστικά απόβλητα δεν περιλαμβάνονται απόβλητα από δίκτυα αποχέτευσης και επεξεργασίας αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένης της ιλύος καθαρισμού λυμάτων και των απόβλητων από κατασκευές και κατεδαφίσεις·»·

β) παρεμβάλλεται το ακόλουθο σημείο 2α:

«2α. “μη επικίνδυνα απόβλητα”: τα απόβλητα που δεν εμφανίζουν καμία από τις επικίνδυνες ιδιότητες που αναφέρονται στο παράρτημα ΙΙΙ·»·

γ) το σημείο 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. “βιολογικά απόβλητα”: τα βιοαποδομήσιμα απόβλητα κήπων και πάρκων, τα απορρίμματα τροφών και μαγειρείων από σπίτια, εστιατόρια, εγκαταστάσεις ομαδικής εστίασης και χώρους πωλήσεων λιανικής και τα συναφή απόβλητα από εγκαταστάσεις μεταποίησης τροφίμων, καθώς και άλλα απόβλητα με παρόμοιες ιδιότητες βιοαποδόμησης που είναι συγκρίσιμα ως προς τη φύση, τη σύνθεση και την ποσότητα·»·

δ) παρεμβάλλεται το ακόλουθο σημείο 4α:

«4α. “απόβλητα κατασκευών και κατεδαφίσεων”: τα απόβλητα που υπάγονται στις κατηγορίες αποβλήτων κατασκευών και κατεδαφίσεων που αναφέρονται στον κατάλογο αποβλήτων που εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 7·»·

ε) το σημείο 16 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«16. “προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση”: κάθε εργασία ανάκτησης που συνιστά έλεγχο, καθαρισμό ή επισκευή, με την οποία απόβλητα, προϊόντα ή συστατικά στοιχεία προϊόντων που έχουν συλλεχθεί από αναγνωρισμένο φορέα προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση ή σύστημα καταβολής εγγύησης-επιστροφής προετοιμάζονται προκειμένου να επαναχρησιμοποιηθούν χωρίς άλλη προεπεξεργασία·»·

στ) παρεμβάλλονται τα ακόλουθα σημεία 17α και 17β:

«17α. “τελική διαδικασία ανακύκλωσης”: η διαδικασία ανακύκλωσης που ξεκινά όταν δεν απαιτείται περαιτέρω εργασία μηχανικής διαλογής και τα υλικά αποβλήτων εισέρχονται σε διαδικασία παραγωγής και υποβάλλονται σε επανεπεξεργασία ώστε να μετατραπούν σε προϊόντα, υλικά ή ουσίες·

17β. “επίχωση”: διαδικασία ανάκτησης κατά την οποία χρησιμοποιούνται κατάλληλα απόβλητα για εγγειοβελτιωτικούς σκοπούς σε χώρους όπου έχουν πραγματοποιηθεί εκσκαφές ή για λόγους μηχανικής ισορροπίας στην αρχιτεκτονική τοπίου ή στις κατασκευές αντί άλλων μη απόβλητων υλικών τα οποία σε διαφορετική περίπτωση θα είχαν χρησιμοποιηθεί για τον σκοπό αυτό·»·

(3) στο άρθρο 4 προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 3:

«3. Τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν επαρκή οικονομικά μέσα με σκοπό την παροχή κινήτρων για την εφαρμογή της ιεράρχησης των αποβλήτων.

Τα κράτη μέλη υποβάλλουν έκθεση στην Επιτροπή σχετικά με τα ειδικά μέσα που θεσπίζονται σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο από [να προστεθεί ημερομηνία δεκαοκτώ μήνες μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας] και ανά πέντε έτη κατόπιν της ημερομηνία αυτής·»·

(4) το άρθρο 5 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 1, η εισαγωγική φράση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι μια ουσία ή ένα αντικείμενο που προκύπτει από διαδικασία παραγωγής της οποίας πρωταρχικός σκοπός δεν είναι η παραγωγή της εν λόγω ουσίας ή του εν λόγω αντικειμένου, θεωρείται ότι δεν συνιστά απόβλητο αλλά υποπροϊόν, εάν πληρούνται οι ακόλουθοι όροι:»·

β) η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από την ακόλουθη:

«2. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 38α, με τις οποίες καθορίζει αναλυτικά κριτήρια σχετικά με την εφαρμογή των όρων της παραγράφου 1 σε συγκεκριμένες ουσίες ή αντικείμενα.»·

γ) προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 3:

«3. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τους τεχνικούς κανόνες που εκδίδουν δυνάμει της παραγράφου 1 σύμφωνα με την οδηγία (ΕΕ) 2015/1535 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Σεπτεμβρίου 2015, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προδιαγραφών και των κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών (*) όταν αυτό απαιτείται βάσει της εν λόγω οδηγίας.

(*) ΕΕ L 241 της 17.9.2015, σ. 1.»·

(5) το άρθρο 6 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 1 τροποποιείται ως εξής:

i) η εισαγωγική φράση και το στοιχείο α) αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι απόβλητα που έχουν υποβληθεί σε εργασία ανάκτησης θεωρείται ότι έχουν πάψει να αποτελούν απόβλητα εάν συμμορφώνονται με τους ακόλουθους όρους:

α) η ουσία ή το αντικείμενο μπορεί να χρησιμοποιηθεί για συγκεκριμένους σκοπούς·»·

ii) το δεύτερο εδάφιο διαγράφεται·

β) οι παράγραφοι 2, 3 και 4 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 38α με τις οποίες καθορίζει αναλυτικά κριτήρια σχετικά με την εφαρμογή των όρων της παραγράφου 1 σε συγκεκριμένα απόβλητα. Εφόσον απαιτείται, τα εν λόγω αναλυτικά κριτήρια περιλαμβάνουν οριακές τιμές για τους ρύπους και συνεκτιμούν ενδεχόμενες δυσμενείς περιβαλλοντικές επιπτώσεις της ουσίας ή του αντικειμένου.

3. Τα απόβλητα που θεωρείται ότι δεν αποτελούν πλέον απόβλητα σύμφωνα με την παράγραφο 1 μπορούν να θεωρηθούν ως προετοιμασμένα για επαναχρησιμοποίηση, ανακυκλωμένα ή ανακτημένα για τον υπολογισμό της επίτευξης των στόχων που ορίζονται στην παρούσα οδηγία, στην οδηγία 94/62/ΕΚ, στην οδηγία 2000/53/ΕΚ, στην οδηγία 2006/66/ΕΚ και στην οδηγία 2012/19/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*) αντίστοιχα, εφόσον έχουν υποβληθεί σε προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση, σε ανακύκλωση ή σε ανάκτηση σύμφωνα με τις εν λόγω οδηγίες.

4. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τους τεχνικούς κανόνες που εκδίδουν δυνάμει της παραγράφου 1 σύμφωνα με την οδηγία (ΕΕ) 2015/1535 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, εφόσον αυτό απαιτείται από την εν λόγω οδηγία.

(*) Οδηγία 2012/19/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2012, σχετικά με τα απόβλητα ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού (ΑΗΗΕ) (ΕΕ L 197 της 24.7.2012, σ. 38).»·

(6) το άρθρο 7 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 1, η πρώτη πρόταση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 38α, για τον καθορισμό του καταλόγου αποβλήτων.»·

β) η παράγραφος 5 απαλείφεται·

(7) το άρθρο 8 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 1 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Τα εν λόγω μέτρα μπορούν επίσης να περιλαμβάνουν τη θέσπιση προγραμμάτων διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού με τα οποία θα καθορίζονται οι ειδικές λειτουργικές και οικονομικές υποχρεώσεις των παραγωγών προϊόντων.»·

β) το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Τα εν λόγω μέτρα μπορεί να ενθαρρύνουν, μεταξύ άλλων, την ανάπτυξη, την παραγωγή και την εμπορία προϊόντων που είναι κατάλληλα για πολλαπλές χρήσεις, ανθεκτικά από τεχνική άποψη και, αφού καταστούν απόβλητα, κατάλληλα για προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση και για ανακύκλωση προκειμένου να διευκολυνθεί η ορθή εφαρμογή της ιεράρχησης των αποβλήτων. Τα μέτρα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τον αντίκτυπο των προϊόντων σε ολόκληρη τη διάρκεια του κύκλου ζωής τους.»·

γ) προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 5:

«5. Η Επιτροπή διοργανώνει ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών και των φορέων που συμμετέχουν στα προγράμματα ευθύνης του παραγωγού σχετικά με την πρακτική εφαρμογή των απαιτήσεων που ορίζονται στο άρθρο 8α και τις βέλτιστες πρακτικές, με σκοπό τη διασφάλιση δέουσας διακυβέρνησης και διασυννοριακής συνεργασίας στο πλαίσιο των προγραμμάτων διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού. Αυτό περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, την ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τα οργανωτικά χαρακτηριστικά και την παρακολούθηση των οργανώσεων ευθύνης του παραγωγού, την επιλογή των επιχειρήσεων διαχείρισης αποβλήτων και την πρόληψη της δημιουργίας απορριμμάτων. Η Επιτροπή δημοσιεύει τα αποτελέσματα της ανταλλαγής πληροφοριών.»·

(8) παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο 8α:

«Άρθρο 8α

Γενικές απαιτήσεις όσον αφορά τα προγράμματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα προγράμματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1:

- καθορίζουν με σαφή τρόπο τους ρόλους και τις υποχρεώσεις των παραγωγών προϊόντων που διαθέτουν αγαθά στην αγορά της Ένωσης, των οργανώσεων που εφαρμόζουν τη διευρυμένη ευθύνη του παραγωγού εξ ονόματός του, των δημόσιων ή ιδιωτικών επιχειρήσεων διαχείρισης αποβλήτων, των τοπικών αρχών και, κατά περίπτωση, των αναγνωρισμένων φορέων προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση·
- καθορίζουν μετρήσιμους στόχους διαχείρισης των αποβλήτων, σύμφωνα με την ιεράρχηση των αποβλήτων, με σκοπό την επίτευξη τουλάχιστον των ποσοτικών στόχων που σχετίζονται με το πρόγραμμα, όπως αυτοί ορίζονται στην παρούσα οδηγία, στην οδηγία 94/62/EK, στην οδηγία 2000/53/EK, στην οδηγία 2006/66/EK και στην οδηγία 2012/19/ΕΕ·
- θεσπίζουν σύστημα υποβολής εκθέσεων για τη συγκέντρωση στοιχείων σχετικά με τα προϊόντα που διατίθενται στην αγορά της Ένωσης από τους παραγωγούς στο πλαίσιο της διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού. Εφόσον τα προϊόντα αυτά μετατραπούν σε απόβλητα, το σύστημα υποβολής εκθέσεων διασφαλίζει τη συγκέντρωση στοιχείων σχετικά με τη συλλογή και την επεξεργασία των εν λόγω αποβλήτων προσδιορίζοντας, κατά περίπτωση, τις ροές υλικών των αποβλήτων·
- διασφαλίζουν την ίση μεταχείριση και την κατάργηση των διακρίσεων μεταξύ των παραγωγών προϊόντων και σε σχέση με τις ΜΜΕ.

2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι οι κάτοχοι των αποβλήτων στους οποίους απευθύνονται τα προγράμματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1 ενημερώνονται σχετικά με τα διαθέσιμα συστήματα συλλογής αποβλήτων και την πρόληψη της δημιουργίας απορριμμάτων. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν επίσης μέτρα για την παροχή κινήτρων στους κατόχους αποβλήτων ώστε να συμμετέχουν στα υφιστάμενα συστήματα χωριστής συλλογής, ιδίως μέσω οικονομικών κινήτρων ή κανονιστικών διατάξεων, κατά περίπτωση.

3. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να διασφαλίζεται ότι κάθε οργανισμός που συγκροτείται για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού εκ μέρους ενός παραγωγού προϊόντων:

α) διαθέτει σαφώς καθορισμένη κάλυψη σε γεωγραφικό επίπεδο και σε επίπεδο προϊόντων και υλικών·

β) διαθέτει τα αναγκαία λειτουργικά και οικονομικά μέσα για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων του στο πλαίσιο της διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού·

γ) εφαρμόζει επαρκή μηχανισμό αυτοελέγχου που υποστηρίζεται από τακτικούς ανεξάρτητους ελέγχους για την αξιολόγηση:

- της οικονομικής διαχείρισης του οργανισμού, συμπεριλαμβανομένης της συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις που ορίζονται στην παράγραφο 4 στοιχεία α) και β)·
- της ποιότητας των στοιχείων που συλλέγονται και υποβάλλονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 τρίτη περίπτωση και τις απαιτήσεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1013/2006·

δ) θέτει στη διάθεση του κοινού πληροφορίες σχετικά με τα ακόλουθα:

- την ιδιοκτησία και τα μέλη του·

- τις χρηματοδοτικές εισφορές που καταβάλλουν οι παραγωγοί·
- τη διαδικασία επιλογής για τους φορείς διαχείρισης αποβλήτων.

4. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίσουν ότι οι χρηματοδοτικές εισφορές που καταβάλλονται από τον παραγωγό για τη συμμόρφωσή του με τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τη διευρυμένη ευθύνη του παραγωγού:

α) καλύπτουν το συνολικό κόστος της διαχείρισης αποβλήτων για τα προϊόντα τα οποία διαθέτει στην αγορά της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων όλων των ακόλουθων:

- κόστος των εργασιών χωριστής συλλογής, διαλογής και επεξεργασίας που απαιτούνται για την επίτευξη των στόχων διαχείρισης των αποβλήτων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεύτερη περίπτωση, λαμβανομένων υπόψη των εσόδων από την επαναχρησιμοποίηση ή τις πωλήσεις δευτερογενών πρώτων υλών από τα προϊόντα τους·
- κόστος παροχής επαρκούς πληροφόρησης στους κατόχους αποβλήτων σύμφωνα με την παράγραφο 2·
- κόστος συγκέντρωσης στοιχείων και υποβολής εκθέσεων σχετικά με αυτά σύμφωνα με την παράγραφο 1 τρίτη περίπτωση·

β) ρυθμίζονται με βάση το πραγματικό κόστος στο τέλος του κύκλου ζωής των επιμέρους προϊόντων ή ομάδων παρόμοιων προϊόντων, ιδίως λαμβανομένης υπόψη της δυνατότητας επαναχρησιμοποίησης και ανακύκλωσής τους·

γ) βασίζονται στο βελτιστοποιημένο κόστος των υπηρεσιών που παρέχονται στις περιπτώσεις όπου δημόσιες επιχειρήσεις διαχείρισης αποβλήτων είναι υπεύθυνες για την εκπλήρωση μέρους των λειτουργικών υποχρεώσεων στο πλαίσιο του προγράμματος διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού.

5. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν κατάλληλο πλαίσιο παρακολούθησης και επιβολής με σκοπό να διασφαλισθεί ότι οι παραγωγοί προϊόντων συμμορφώνονται με τις υποχρεώσεις τους στο πλαίσιο της διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού, ότι τα χρηματοδοτικά μέσα χρησιμοποιούνται με δέοντα τρόπο και ότι όλοι οι φορείς που μετέχουν στην εφαρμογή του προγράμματος υποβάλλουν αξιόπιστα στοιχεία.

Σε περίπτωση που, στην επικράτεια ενός κράτους μέλους, πολλαπλές οργανώσεις εκπληρώνουν υποχρεώσεις στο πλαίσιο της διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού εκ μέρους των παραγωγών, το κράτος μέλος ορίζει ανεξάρτητη αρχή για την εποπτεία της εκπλήρωσης των εν λόγω υποχρεώσεων.

6. Τα κράτη μέλη δημιουργούν πλατφόρμα προκειμένου να διασφαλίσουν την ύπαρξη τακτικού διαλόγου μεταξύ των ενδιαφερόμενων μερών που εμπλέκονται στην εφαρμογή της διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού, συμπεριλαμβανομένων των ιδιωτικών ή δημόσιων επιχειρήσεων διαχείρισης αποβλήτων, των τοπικών αρχών και, κατά περίπτωση, των αναγνωρισμένων φορέων προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση.

7. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν μέτρα για να διασφαλίσουν ότι τα προγράμματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού που θεσπίστηκαν πριν από [να εισαχθεί ημερομηνία δεκαοκτώ μήνες μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας]

συμμορφώνονται με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου εντός διαστήματος είκοσι τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία αυτή.»

(9) το άρθρο 9 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 9

Πρόληψη αποβλήτων

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν μέτρα για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων. Τα μέτρα αυτά:

- ενθαρρύνουν τη χρήση προϊόντων που διασφαλίζουν αποτελεσματική χρήση των πόρων και είναι ανθεκτικά, επισκευάσιμα και ανακυκλώσιμα·
- εντοπίζουν και στοχεύουν προϊόντα που αποτελούν τις κυριότερες πηγές πρώτων υλών μεγάλης σημασίας για την οικονομία της Ένωσης και των οποίων η παροχή συνδέεται με υψηλό κίνδυνο προκειμένου να μην μετατραπούν τα εν λόγω υλικά σε απόβλητα·
- ενθαρρύνουν τη θέσπιση συστημάτων για την προώθηση των δραστηριοτήτων επαναχρησιμοποίησης, μεταξύ άλλων ιδίως για τον ηλεκτρικό και ηλεκτρονικό εξοπλισμό, τα προϊόντα κλωστοϋφαντουργίας και τα έπιπλα·
- μειώνουν την παραγωγή αποβλήτων σε διαδικασίες που συνδέονται με τη βιομηχανική παραγωγή, την εξόρυξη μετάλλων και τις κατασκευές και καταδαφίσεις, λαμβάνοντας υπόψη τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές·
- μειώνουν τη δημιουργία αποβλήτων τροφίμων κατά την πρωτογενή παραγωγή, την επεξεργασία και τη μεταποίηση, το λιανικό εμπόριο και άλλες μορφές διανομής τροφίμων, σε εστιατόρια και υπηρεσίες εστίασης καθώς και στα νοικοκυριά.

2. Τα κράτη μέλη παρακολουθούν και αξιολογούν την εφαρμογή των μέτρων πρόληψης των αποβλήτων. Για τον σκοπό αυτό, χρησιμοποιούν κατάλληλους ποιοτικούς ή ποσοτικούς δείκτες και στόχους, ιδίως όσον αφορά την κατά κεφαλήν ποσότητα αστικών αποβλήτων που απορρίπτονται ή υπόκεινται σε ανάκτηση ενέργειας.

3. Τα κράτη μέλη παρακολουθούν και αξιολογούν την εφαρμογή των μέτρων που λαμβάνουν για την πρόληψη των αποβλήτων τροφίμων μέσω της μέτρησης των αποβλήτων τροφίμων βάσει μεθοδολογιών που θεσπίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 4.

4. Η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τον καθορισμό δεικτών για τη μέτρηση της συνολικής προόδου ως προς την εφαρμογή των μέτρων πρόληψης των αποβλήτων. Προκειμένου να διασφαλιστεί η ομοιόμορφη μέτρηση των επιπέδων των αποβλήτων τροφίμων, η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστική πράξη με την οποία θεσπίζεται κοινή μεθοδολογία, συμπεριλαμβανομένων ελάχιστων απαιτήσεων ποιότητας. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 39 παράγραφος 2.

5. Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος δημοσιεύει έκθεση σε ετήσια βάση στην οποία περιγράφεται η πρόοδος όσον αφορά την πρόληψη της παραγωγής αποβλήτων για κάθε κράτος μέλος και για την Ένωση στο σύνολό της, μεταξύ άλλων όσον αφορά την αποσύνδεση της παραγωγής αποβλήτων από την οικονομική ανάπτυξη και τη μετάβαση προς μια κυκλική οικονομία.»

(10) το άρθρο 11 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 1, το πρώτο και το δεύτερο εδάφιο αντικαθίστανται από το εξής κείμενο:

«1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για να προωθηθούν οι δραστηριότητες προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση, ιδίως ενθαρρύνοντας τη δημιουργία και τη στήριξη δικτύων επαναχρησιμοποίησης και επισκευής, διευκολύνοντας την πρόσβαση των εν λόγω δικτύων σε σημεία συλλογής αποβλήτων και προωθώντας τη χρήση οικονομικών μέσων, κριτηρίων προμηθειών, ποσοτικών στόχων ή άλλων μέτρων.

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν μέτρα για την προώθηση ανακύκλωσης υψηλής ποιότητας και για τον σκοπό αυτό καθιερώνουν χωριστή συλλογή αποβλήτων όπου αυτό είναι τεχνικά, περιβαλλοντικά και οικονομικά εφικτό και ενδεδειγμένο για να επιτευχθούν τα αναγκαία ποιοτικά πρότυπα στους αντίστοιχους τομείς ανακύκλωσης και να εκπληρωθούν οι στόχοι που ορίζονται στην παράγραφο 2.»

β) στην παράγραφο 1, παρεμβάλλεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Τα κράτη μέλη λαμβάνουν μέτρα για την προώθηση των συστημάτων διαλογής των αποβλήτων κατασκευών και κατεδαφίσεων και τουλάχιστον για τα ακόλουθα: ξύλο, αδρανή υλικά, μέταλλο, γυαλί και γύψο.»

γ) στην παράγραφο 2, το στοιχείο β) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«β) έως το 2020, η προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση, η ανακύκλωση και η επίχωση μη επικίνδυνων αποβλήτων κατασκευών και κατεδαφίσεων, εξαιρουμένων των υλικών που απαντούν στη φύση και τα οποία ορίζονται στην κατηγορία 17 05 04 του καταλόγου αποβλήτων, αυξάνονται τουλάχιστον σε ποσοστό 70 % κατά βάρος.»

δ) στην παράγραφο 2, προστίθενται τα ακόλουθα στοιχεία γ) και δ):

«γ) έως το 2025, η προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση και η ανακύκλωση των αστικών αποβλήτων αυξάνεται τουλάχιστον σε ποσοστό 60 % κατά βάρος·

δ) έως το 2030, η προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση και η ανακύκλωση των αστικών αποβλήτων αυξάνεται τουλάχιστον σε ποσοστό 65 % κατά βάρος.»

ε) οι παράγραφοι 3 και 4 αντικαθίστανται από τις ακόλουθες:

«3. Στην Εσθονία, την Ελλάδα, την Κροατία, τη Λετονία, τη Μάλτα, τη Ρουμανία και τη Σλοβακία μπορεί να χορηγηθούν πέντε επιπλέον έτη για την επίτευξη των στόχων που ορίζονται στην παράγραφο 2 στοιχεία γ) και δ). Το κράτος μέλος γνωστοποιεί στην Επιτροπή την πρόθεσή του να κάνει χρήση αυτής της διάταξης το αργότερο 24 μήνες πριν από τη λήξη των αντίστοιχων προθεσμιών που ορίζονται στην παράγραφο 2 στοιχεία γ) και δ). Σε περίπτωση παράτασης, το κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την αύξηση της προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση και της ανακύκλωσης των αστικών αποβλήτων τουλάχιστον σε ποσοστό 50 % και 60 % κατά βάρος, έως το 2025 και το 2030 αντίστοιχα.

Η γνωστοποίηση συνοδεύεται από σχέδιο εφαρμογής στο οποίο εκτίθενται τα μέτρα που απαιτούνται για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης με τους στόχους πριν από τη λήξη της νέας προθεσμίας. Το σχέδιο περιλαμβάνει επίσης λεπτομερές χρονοδιάγραμμα για την εφαρμογή των προτεινόμενων μέτρων και αξιολόγηση του αναμενόμενου αντίκτυπού τους.

4. Το αργότερο μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2024, η Επιτροπή εξετάζει τον στόχο που ορίζεται στην παράγραφο 2 στοιχείο δ) προκειμένου να τον αυξήσει και να μελετήσει τη θέσπιση στόχων για άλλες κατηγορίες αποβλήτων. Για τον σκοπό αυτό, αποστέλλεται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση της Επιτροπής, συνοδευόμενη από πρόταση, εφόσον κρίνεται σκόπιμο.»

στ) η παράγραφος 5 απαλείφεται.

(11) παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο 11α:

«Άρθρο 11α

Κανόνες σχετικά με τον υπολογισμό της επίτευξης των στόχων που ορίζονται στο άρθρο 11

«1. Προκειμένου να υπολογιστεί αν έχουν επιτευχθεί οι στόχοι που ορίζονται στο άρθρο 11 παράγραφος 2 στοιχεία γ) και δ) και στο άρθρο 11 παράγραφος 3:

α) ως βάρος των αστικών αποβλήτων που ανακυκλώνονται νοείται το βάρος της εισροής αποβλήτων στην τελική διαδικασία ανακύκλωσης·

β) ως βάρος των αστικών αποβλήτων που προετοιμάζονται για επαναχρησιμοποίηση νοείται το βάρος των αστικών αποβλήτων που ανακτώνται ή συλλέγονται από αναγνωρισμένο φορέα προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση και υποβάλλονται σε όλες τις αναγκαίες εργασίες ελέγχου, καθαρισμού και επισκευής με σκοπό να καταστεί εφικτή η επαναχρησιμοποίηση χωρίς περαιτέρω διαλογή ή προεπεξεργασία·

γ) τα κράτη μέλη μπορούν να συμπεριλάβουν προϊόντα και στοιχεία προϊόντων που προετοιμάζονται για επαναχρησιμοποίηση από αναγνωρισμένους φορείς προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση ή συστήματα καταβολής εγγύησης-επιστροφής. Για τον υπολογισμό του προσαρμοσμένου ποσοστού των αστικών αποβλήτων που προετοιμάζονται για επαναχρησιμοποίηση και ανακυκλώνονται, λαμβανομένου υπόψη του βάρους των προϊόντων και των συστατικών στοιχείων που προετοιμάζονται για επαναχρησιμοποίηση, τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν επαληθευμένα στοιχεία που παρέχουν οι φορείς εκμετάλλευσης και εφαρμόζουν τον μαθηματικό τύπο που προβλέπεται στο παράρτημα VI.

2. Προκειμένου να διασφαλιστούν εναρμονισμένοι όροι για την εφαρμογή της παραγράφου 1 στοιχεία β) και γ) και του παραρτήματος VI, η Επιτροπή εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 38α, με τις οποίες θεσπίζονται ελάχιστες ποιοτικές και λειτουργικές απαιτήσεις για τον καθορισμό των αναγνωρισμένων φορέων προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση και των συστημάτων καταβολής εγγύησης-επιστροφής, συμπεριλαμβανομένων ειδικών κανόνων για τη συλλογή, την επαλήθευση των στοιχείων και την υποβολή εκθέσεων σχετικά με αυτά.

3. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, το βάρος των εκροών από τυχόν εργασίες διαλογής μπορεί να αναφέρεται ως το βάρος των αστικών αποβλήτων που ανακυκλώθηκαν, υπό την προϋπόθεση ότι:

α) αυτές οι εκροές αποβλήτων αποστέλλονται στην τελική διαδικασία ανακύκλωσης·

β) το βάρος των υλικών ή των ουσιών που δεν υποβάλλονται σε τελική διαδικασία ανακύκλωσης και απορρίπτονται ή υποβάλλονται σε ανάκτηση

ενέργειας παραμένει μικρότερο από 10 % του συνολικού βάρους που θα αναφερθεί ως ανακυκλωμένο.

4. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν αποτελεσματικό σύστημα ελέγχου ποιότητας και ιχνηλασιμότητας των αστικών αποβλήτων ώστε να διασφαλίσουν την τήρηση των όρων που θεσπίζονται δυνάμει της παραγράφου 3 στοιχεία α) και β). Το σύστημα μπορεί να συνίσταται είτε σε ηλεκτρονικά μητρώα που καταρτίζονται σύμφωνα με το άρθρο 35 παράγραφος 4, είτε σε τεχνικές προδιαγραφές για τις απαιτήσεις ποιότητας των αποβλήτων που έχουν υποβληθεί σε διαλογή, ή σε τυχόν ισοδύναμο μέτρο που διασφαλίζει την αξιοπιστία και την ακρίβεια των στοιχείων που συλλέγονται σχετικά με τα ανακυκλωμένα απόβλητα.

5. Προκειμένου να υπολογιστεί αν έχουν επιτευχθεί οι στόχοι που ορίζονται στο άρθρο 11 παράγραφος 2 στοιχεία γ) και δ) και στο άρθρο 11 παράγραφος 3, τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν υπόψη την ανακύκλωση των μετάλλων που πραγματοποιείται σε συνδυασμό με την αποτέφρωση αναλογικά προς το μερίδιο των αστικών αποβλήτων που αποτεφρώνονται, υπό την προϋπόθεση ότι τα ανακυκλωμένα μέταλλα πληρούν ορισμένες απαιτήσεις ποιότητας.

6. Προκειμένου να διασφαλιστούν εναρμονισμένοι όροι για την εφαρμογή της παραγράφου 5, η Επιτροπή εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 38α, με τις οποίες θεσπίζεται κοινή μεθοδολογία υπολογισμού του βάρους των μετάλλων που έχουν ανακυκλωθεί σε συνδυασμό με αποτέφρωση, συμπεριλαμβανομένων των κριτηρίων ποιότητας για τα ανακυκλωμένα υλικά.

7. Απόβλητα που αποστέλλονται σε άλλο κράτος μέλος με σκοπό την προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση, την ανακύκλωση ή την επίχωση σε αυτό το άλλο κράτος μέλος μπορούν να συνυπολογίζονται μόνο για την επίτευξη των στόχων που ορίζονται στο άρθρο 11 παράγραφοι 2 και 3 από το κράτος μέλος στο οποίο συνελέγησαν τα απόβλητα.

8. Τα απόβλητα που εξάγονται από την Ένωση για προετοιμασία προς επαναχρησιμοποίηση ή ανακύκλωση συνυπολογίζονται για την επίτευξη των στόχων που ορίζονται στο άρθρο 11 παράγραφοι 2 και 3 από το κράτος μέλος στο οποίο συνελέγησαν μόνον εφόσον πληρούνται οι απαιτήσεις της παραγράφου 4 και αν, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1013/2006, ο εξαγωγέας είναι σε θέση να αποδείξει ότι η μεταφορά αποβλήτων συνάδει με τις απαιτήσεις του εν λόγω κανονισμού και ότι η επεξεργασία των αποβλήτων εκτός της Ένωσης έλαβε χώρα υπό συνθήκες ισοδύναμες προς τις απαιτήσεις της σχετικής περιβαλλοντικής νομοθεσίας της Ένωσης.»

(12) παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο 11β:

«Άρθρο 11β

Έκθεση έγκαιρης προειδοποίησης

1. Η Επιτροπή, σε συνεργασία με τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος, καταρτίζει εκθέσεις σχετικά με την πρόοδο που έχει σημειωθεί ως προς την επίτευξη των στόχων που ορίζονται στο άρθρο 11 παράγραφος 2 στοιχεία γ) και δ) και παράγραφος 3 το αργότερο τρία έτη πριν από τη λήξη κάθε προθεσμίας που ορίζεται στις εν λόγω διατάξεις.

2. Οι εκθέσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:

α) εκτίμηση της επίτευξης των στόχων από το κάθε κράτος μέλος·

β) κατάλογο των κρατών μελών που κινδυνεύουν να μην επιτύχουν τους στόχους εντός των αντίστοιχων χρονικών προθεσμιών συνοδευόμενο από κατάλληλες συστάσεις για τα συγκεκριμένα κράτη μέλη.»

(13) το άρθρο 22 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν τη χωριστή συλλογή των βιολογικών αποβλήτων όπου αυτό είναι τεχνικά, περιβαλλοντικά και οικονομικά εφικτό και σκόπιμο, προκειμένου να διασφαλιστούν τα συναφή πρότυπα ποιότητας σχετικά με τη λιπασματοποίηση και να επιτευχθούν οι στόχοι που ορίζονται στο άρθρο 11 παράγραφος 2 στοιχεία α), γ) και δ) και παράγραφος 3.

Λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα, ανάλογα με την περίπτωση και σύμφωνα με τα άρθρα 4 και 13, προκειμένου να ενθαρρύνουν τα ακόλουθα:

α) την ανακύκλωση, συμπεριλαμβανομένης της λιπασματοποίησης, και τη ζύμωση βιολογικών αποβλήτων·

β) την επεξεργασία των βιολογικών αποβλήτων κατά τρόπο ώστε να διασφαλίζεται υψηλό επίπεδο περιβαλλοντικής προστασίας·

γ) τη χρήση περιβαλλοντικώς ασφαλών υλικών παραγόμενων από βιολογικά απόβλητα.»

(14) στο άρθρο 26 προστίθενται τα ακόλουθα εδάφια:

«Τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρούν τις αρμόδιες αρχές από την τήρηση μητρώου για οργανισμούς ή εταιρείες που προβαίνουν σε συλλογή ή μεταφορά ποσοτήτων μη επικίνδυνων αποβλήτων που δεν υπερβαίνουν τους 20 τόνους ετησίως.

Η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 38α με σκοπό την προσαρμογή του κατώτατου ορίου για τις ποσότητες μη επικίνδυνων αποβλήτων.»

(15) το άρθρο 27 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από την ακόλουθη:

«1. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 38α, στις οποίες καθορίζονται τα στοιχειώδη τεχνικά πρότυπα για τις δραστηριότητες επεξεργασίας για τις οποίες απαιτείται άδεια σύμφωνα με το άρθρο 23, εφόσον υπάρχουν στοιχεία που αποδεικνύουν ότι από τα εν λόγω ελάχιστα πρότυπα θα προκύψουν οφέλη για την προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος.»

β) η παράγραφος 4 αντικαθίσταται από την ακόλουθη:

«4. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 38α, στις οποίες καθορίζονται τα στοιχειώδη πρότυπα για τις δραστηριότητες για τις οποίες απαιτείται καταχώριση σύμφωνα με το άρθρο 26 στοιχεία α) και β), εφόσον υπάρχουν στοιχεία που αποδεικνύουν ότι από τα εν λόγω ελάχιστα πρότυπα θα προκύψουν οφέλη για την προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος ή για την αποφυγή της διαταραχής της εσωτερικής αγοράς.»

(16) το άρθρο 28 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 3 τροποποιείται ως εξής:

i) το στοιχείο β) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«β) τα υφιστάμενα προγράμματα συλλογής αποβλήτων και τις μεγάλες εγκαταστάσεις διάθεσης και ανάκτησης, συμπεριλαμβανομένων τυχόν ειδικών ρυθμίσεων για τα απόβλητα ορυκτέλαια, τα επικίνδυνα απόβλητα, τα απόβλητα που περιέχουν σημαντικές ποσότητες πρώτων υλών με μεγάλη σημασία για την οικονομία της Ένωσης και των οποίων η προμήθεια συνοδεύεται από υψηλό κίνδυνο ή κατηγορίες αποβλήτων που ρυθμίζονται από συγκεκριμένες ενωσιακές νομοθετικές πράξεις.»·

ii) προστίθεται το ακόλουθο στοιχείο στ):

«στ) μέτρα για την καταπολέμηση όλων των μορφών δημιουργίας απορριμμάτων και για τον καθαρισμό όλων των τύπων απορριμμάτων.»·

β) η παράγραφος 5 αντικαθίσταται από την ακόλουθη:

«5. Τα σχέδια διαχείρισης αποβλήτων συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις σχεδιασμού περί αποβλήτων που ορίζονται στο άρθρο 14 της οδηγίας 94/62/ΕΚ, τους στόχους που ορίζονται στο άρθρο 11 παράγραφοι 2 και 3 της παρούσας οδηγίας και τις απαιτήσεις του άρθρου 5 της οδηγίας 1999/31/ΕΚ.»·

(17) το άρθρο 29 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 1, η πρώτη πρόταση αντικαθίσταται από την ακόλουθη:

«1. Τα κράτη μέλη εκπονούν προγράμματα για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων στα οποία περιλαμβάνονται μέτρα πρόληψης της δημιουργίας αποβλήτων σύμφωνα με τα άρθρα 1, 4 και 9.»·

β) οι παράγραφοι 3 και 4 απαλείφονται·

(18) στο άρθρο 33, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις προκειμένου να καθορίσει το μορφότυπο για την κοινοποίηση πληροφοριών σχετικά με τη θέσπιση και την ουσιαστική αναθεώρηση των εν λόγω σχεδίων και προγραμμάτων. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 39 παράγραφος 2.»·

(19) το άρθρο 35 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από την ακόλουθη:

«1. Οι οργανισμοί ή οι επιχειρήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 23 παράγραφος 1, οι παραγωγοί επικίνδυνων αποβλήτων και οι οργανισμοί και οι εταιρείες που συλλέγουν ή μεταφέρουν επικίνδυνα απόβλητα σε επαγγελματική βάση ή ενεργούν ως έμποροι και μεσίτες επικίνδυνων αποβλήτων τηρούν χρονολογικά αρχεία με τις ποσότητες, τη φύση, την προέλευση των εν λόγω αποβλήτων και, ανάλογα με την περίπτωση, τον προορισμό, τη συχνότητα συλλογής, τον τρόπο μεταφοράς και τη μέθοδο επεξεργασίας που προβλέπονται για τα απόβλητα. Διαθέτουν τα εν λόγω στοιχεία στις αρμόδιες αρχές μέσω του ηλεκτρονικού μητρώου ή των μητρώων που θα δημιουργηθούν σύμφωνα με την παράγραφο 4.»·

β) προστίθενται οι ακόλουθες παράγραφοι 4 και 5:

«4. Τα κράτη μέλη δημιουργούν ηλεκτρονικό μητρώο ή συντονισμένα μητρώα για την καταγραφή των στοιχείων για τα επικίνδυνα απόβλητα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και καλύπτουν ολόκληρη τη γεωγραφική επικράτεια του οικείου κράτους μέλους. Τα κράτη μέλη μπορούν να δημιουργούν παρόμοια μητρώα για άλλες κατηγορίες αποβλήτων, ιδίως εκείνες για τις οποίες τίθενται στόχοι στη

νομοθεσία της Ένωσης. Τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν τα στοιχεία για τα απόβλητα που υποβάλλονται από τους βιομηχανικούς φορείς εκμετάλλευσης στο ευρωπαϊκό μητρώο έκλυσης και μεταφοράς ρύπων που έχει δημιουργηθεί δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 166/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*).

5. Η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τον καθορισμό ελάχιστων προϋποθέσεων για τη λειτουργία αυτών των μητρώων. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 39 παράγραφος 2.

(*) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 166/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιανουαρίου 2006, για τη σύσταση ευρωπαϊκού μητρώου έκλυσης και μεταφοράς ρύπων και για την τροποποίηση των οδηγιών 91/689/ΕΟΚ και 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 33 της 4.2.2006, σ. 1).»

(20) στο άρθρο 36, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από την ακόλουθη:

«1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για την απαγόρευση της εγκατάλειψης, της απόρριψης ή της ανεξέλεγκτης διαχείρισης των αποβλήτων, καθώς και της δημιουργίας απορριμμάτων.»

(21) το άρθρο 37 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 37

Υποβολή εκθέσεων

1. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν τα δεδομένα που αφορούν την εφαρμογή του άρθρου 11 παράγραφος 2 στοιχεία α) έως δ) και παράγραφος 3 για κάθε ημερολογιακό έτος στην Επιτροπή. Υποβάλλουν τα εν λόγω δεδομένα ηλεκτρονικά εντός διαστήματος 18 μηνών από τη λήξη του έτους αναφοράς για το οποίο συνελέγησαν τα δεδομένα. Τα δεδομένα υποβάλλονται στο μορφότυπο που ορίζεται από την Επιτροπή σύμφωνα με την παράγραφο 6. Η πρώτη έκθεση καλύπτει τα δεδομένα για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2020 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2020.

2. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή τα δεδομένα που αφορούν την εφαρμογή του άρθρου 9 παράγραφος 4 ανά διετία. Υποβάλλουν τα εν λόγω δεδομένα ηλεκτρονικά εντός διαστήματος 18 μηνών από τη λήξη της περιόδου αναφοράς για την οποία συνελέγησαν τα δεδομένα. Τα δεδομένα υποβάλλονται στο μορφότυπο που ορίζεται από την Επιτροπή σύμφωνα με την παράγραφο 6. Η πρώτη έκθεση καλύπτει την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2020 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2021.

3. Για την επαλήθευση της συμμόρφωσης με το άρθρο 11 παράγραφος 2 στοιχείο β), η ποσότητα των αποβλήτων που χρησιμοποιήθηκαν για εργασίες επίχωσης αναφέρεται χωριστά από την ποσότητα των αποβλήτων που προετοιμάστηκαν για επαναχρησιμοποίηση ή ανακυκλώθηκαν. Η επανεπεξεργασία των αποβλήτων σε υλικά τα οποία πρόκειται να χρησιμοποιηθούν για εργασίες επίχωσης πρέπει επίσης να αναφέρεται ως επίχωση.

4. Τα δεδομένα που υποβάλλονται από το κράτος μέλος σύμφωνα με το παρόν άρθρο συνοδεύονται από έκθεση ποιοτικού ελέγχου και έκθεση σχετικά με τα μέτρα που λαμβάνονται σύμφωνα με το άρθρο 11α παράγραφος 4.

5. Η Επιτροπή αναθεωρεί τα στοιχεία που υποβάλλονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο και δημοσιεύει έκθεση σχετικά με τα αποτελέσματα της αναθεώρησής της. Στην έκθεση αξιολογείται η οργάνωση της συλλογής δεδομένων, των πηγών δεδομένων και της μεθοδολογίας που χρησιμοποιείται στα κράτη μέλη, καθώς και η πληρότητα, η αξιοπιστία, ο επίκαιρος χαρακτήρας και η ομοιομορφία των εν λόγω δεδομένων. Η αξιολόγηση μπορεί να περιλαμβάνει ειδικές συστάσεις για βελτίωση. Η έκθεση καταρτίζεται ανά τριετία.

6. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις που καθορίζουν το μορφότυπο υποβολής των δεδομένων σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2, καθώς και των δεδομένων σχετικά με τις εργασίες επίχωσης. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 39 παράγραφος 2.»

(22) το άρθρο 38 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Η Επιτροπή μπορεί να εκπονεί κατευθυντήριες γραμμές για την ερμηνεία των ορισμών της ανάκτησης και της διάθεσης.

Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 38α για την επεξήγηση της εφαρμογής του μαθηματικού τύπου για τις εγκαταστάσεις αποτέφρωσης που αναφέρεται στο παράρτημα II σημείο R1. Τοπικές κλιματικές συνθήκες, όπως η δριμύτητα του ψύχους και η ανάγκη θέρμανσης, είναι δυνατόν να λαμβάνονται υπόψη στον βαθμό που επηρεάζουν την ποσότητα ενέργειας που είναι τεχνικά δυνατόν να χρησιμοποιηθεί ή να παραχθεί υπό μορφή ηλεκτρικής ενέργειας, θερμότητας, ψύξης ή ατμού. Οι τοπικές συνθήκες των εξόχως απόκεντρων περιοχών, όπως ορίζονται στο τρίτο εδάφιο του άρθρου 349 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των εδαφών που αναφέρονται στο άρθρο 25 της Πράξης Προσχώρησης του 1985, μπορούν επίσης να λαμβάνονται υπόψη.

2. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 38α για την τροποποίηση των παραρτημάτων I έως V με βάση την επιστημονική και τεχνολογική πρόοδο.

3. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 38α που είναι απαραίτητες για την τροποποίηση του παραρτήματος VI.»

(23) παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο 38α:

«Άρθρο 38α

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο παρόν άρθρο.

2. Η αρμοδιότητα έκδοσης των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 2, στο άρθρο 6 παράγραφος 2, στο άρθρο 7 παράγραφος 1, στο άρθρο 11α παράγραφοι 2 και 6, στο άρθρο 26, στο άρθρο 27 παράγραφοι 1 και 4 και στο άρθρο 38 παράγραφοι 1, 2 και 3 ανατίθεται στην Επιτροπή για απροσδιόριστο χρονικό διάστημα από [να συμπληρωθεί η ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας].

3. Η εξουσιοδότηση που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 2, στο άρθρο 6 παράγραφος 2, στο άρθρο 7 παράγραφος 1, στο άρθρο 11α παράγραφοι 2 και 6, στο άρθρο 26, στο άρθρο 27 παράγραφοι 1 και 4 και στο άρθρο 38 παράγραφοι 1, 2 και 3

μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευση της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτήν. Δεν θίγει το κύρος των ήδη εν ισχύ κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.

4. Μόλις εκδώσει μια κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η Επιτροπή την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

5. Κατ' εξουσιοδότηση πράξη η οποία εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 2, το άρθρο 6 παράγραφος 2, το άρθρο 7 παράγραφος 1, το άρθρο 11α παράγραφοι 2 και 6, το άρθρο 26, το άρθρο 27 παράγραφοι 1 και 4 και το άρθρο 38 παράγραφοι 1, 2 και 3 τίθεται σε ισχύ μόνον εφόσον δεν έχουν αντισταχθεί σε αυτή ούτε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ούτε το Συμβούλιο εντός 2 μηνών από την κοινοποίηση της πράξης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ή εφόσον, πριν από την παρέλευση της εν λόγω χρονικής περιόδου, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έχουν αμφότερα ενημερώσει την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλουν αντίρρηση. Η εν λόγω προθεσμία παρατείνεται κατά δύο μήνες με πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.»

(24) το άρθρο 39 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 39

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή. Πρόκειται για επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*).

2. Όταν γίνεται παραπομπή στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

(*) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13).»

(25) προστίθεται το παράρτημα VI σύμφωνα με το παράρτημα της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 2

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωση με την παρούσα οδηγία το αργότερο έως [να εισαχθεί ημερομηνία δεκαοκτώ μήνες μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας]. Κοινοποιούν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, αυτές περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς αποφασίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των βασικών διατάξεων του εθνικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 3

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 4

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος